

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2015)

VOORSTEL VAN WET

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in een aantal belastingwetten en enige andere wetten enkele wijzigingen van overwegend technische aard aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 3.18**, vijfde lid, onderdeel a, wordt "artikel 18a" vervangen door "de artikelen 18a" en wordt "negende lid," vervangen door: negende lid, en 18ga.

B. In **artikel 3.18**, eerste lid en vijfde lid, onderdeel a, wordt "18ga" vervangen door: 18ga, eerste lid,.

C. In **artikel 3.52a**, vijfde lid, wordt "artikel 1, eerste lid, onderdeel n, met inbegrip van de beperking als bedoeld in het vierde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen" vervangen door "artikel 1, eerste lid, onderdeel n, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen, met inbegrip van de beperking, bedoeld in artikel 1, derde lid, van die wet". Voorts wordt "artikel 23 of artikel 27 van die wet" vervangen door: artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van die wet.

D. **Artikel 3.104** wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel p vervalt onder verlettering van onderdeel q tot onderdeel p.
2. In onderdeel p (nieuw) wordt "onderdelen a tot en met p" vervangen door: onderdelen a tot en met o.

E. **Artikel 3.123a**, vijfde tot en met zevende lid, vervalt.

F. In **artikel 4.12a** wordt "Ingeval aandelen of winstbewijzen krachtens erfrecht zijn verkregen" vervangen door "Ingeval de belastingplichtige aandelen of winstbewijzen krachtens erfrecht heeft verkregen" en wordt "genoten reguliere voordelen uit die aandelen of winstbewijzen" vervangen door "door die belastingplichtige genoten reguliere voordelen uit die aandelen of winstbewijzen of uit aandelen of winstbewijzen van dezelfde soort in dezelfde vennootschap". Voorts wordt "de verkrijgingsprijs van de verkregen aandelen of winstbewijzen" vervangen door: de verkrijgingsprijs van de aandelen of winstbewijzen van die soort in die vennootschap.

G. **Artikel 4.25** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt "indien het aandelen in of winstbewijzen van een in Nederland gevestigde vennootschap betreft" vervangen door: indien de belastingplichtige voordien ten aanzien van een aanmerkelijk belang buitenlands belastingplichtig is geweest.
2. In het vierde lid vervalt: , en voor het geval voordien artikel 7.5, zevende lid, is toegepast.

H. **Artikel 5.10** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel b, vervalt onder verlettering van de onderdelen c tot en met e tot onderdelen b tot en met d.
2. Het tweede lid alsmede de aanduiding "1." voor het eerste lid vervallen.

I. In **artikel 9.2**, eerste lid, onderdeel d, vervalt: het Groothertogdom Luxemburg of.

J. In **artikel 10a.14** wordt "artikel 3.20 zestiende lid, onderdeel a, achttiende lid of eenentwintigste lid" vervangen door: artikel 3.20, vijftiende lid, onderdeel a, zeventiende lid of twintigste lid.

Artikel II

Artikel 3.104, onderdeel p, van de Wet inkomstenbelasting 2001, zoals dat luidde op 31 december 2015, blijft van toepassing op tegemoetkomingen krachtens artikel 2 van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten, zoals dat luidde op 31 december 2015.

Artikel III

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A. **Artikel 13** wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, onderdeel c, vervalt onder verlettering van onderdeel d tot onderdeel c.
2. Onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot zesde en zevende lid wordt na het vierde lid een lid ingevoegd, luidende:
 5. De waarde van het rentevoordeel van een door de inhoudingsplichtige dan wel door een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap aan de werknemer verstrekte geldlening ter zake van de aanschaf van een fiets, elektrische fiets of elektrische scooter wordt gesteld op nihil.

B. Aan **artikel 31**, vierde lid, worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

h. het rentevoordeel van een door de inhoudingsplichtige dan wel door een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap aan de werknemer verstrekte geldlening, daaronder begrepen een gedeelte van een geldlening, waarvan de rente als aftrekbare kosten in de zin van de artikelen 3.120 tot en met 3.123 van de Wet inkomstenbelasting 2001 in aanmerking genomen kan worden;

i. de aan een geldlening als bedoeld in onderdeel h bedoelde kosten.

C. In **artikel 31a**, negende lid, wordt "artikel 13, zesde lid" vervangen door "artikel 13, zevende lid". Voorts wordt "artikel 13, eerste tot en met vijfde lid" vervangen door: artikel 13, eerste tot en met zesde lid.

D. In **artikel 39h** wordt "artikel 13bis, drieëntwintigste lid, onderdeel a, vijfentwintigste lid of achtentwintigste lid" vervangen door: artikel 13bis, tweeëntwintigste lid, onderdeel a, vierentwintigste lid of zevenentwintigste lid.

Artikel IV

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. **Artikel 12b** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vijfde lid, onderdeel b, wordt "van dit artikel, alsmede met" vervangen door: van dit artikel, vermeerderd met.
2. In het vijfde lid, onderdeel c, wordt "en verminderd met" vervangen door: alsmede vermeerderd met.
3. In het vijfde lid, onderdeel d, wordt "de som van de in onderdelen a, b en c bedoelde bedragen" vervangen door: de som van de in de onderdelen a, b, c en d bedoelde bedragen.
4. In het vijfde lid wordt na onderdeel c, onder verlettering van onderdeel d tot onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

d. de waarde in het economische verkeer van een immaterieel activum waarvoor de belastingplichtige in het jaar heeft gekozen voor toepassing van dit artikel en waarvan de voordelen in enig voorafgaand jaar deel uitmaakten van de winst uit een andere staat waarop artikel 15e, eerste lid, van toepassing is, bepaald naar het moment waarop de voordelen uit dat activum niet langer deel uitmaakten van die winst, voor zover deze waarde in het economische verkeer de voortbrengingskosten overtreft, en verminderd met:.

5. In het zesde lid, onderdeel b, wordt "de in het vijfde lid, onderdelen b en c, bedoelde vermeerderingen" vervangen door: de in het vijfde lid, onderdelen b, c en d, bedoelde vermeerderingen.

6. In het zesde lid, onderdeel c, wordt "de in het vijfde lid, onderdeel d, bedoelde vermindering" vervangen door: de in het vijfde lid, onderdeel e, bedoelde vermindering.

B. In **artikel 20**, zesde lid, wordt vóór de bestaande tekst een volzin ingevoegd, luidende: Indien de feitelijke werkzaamheid van een belastingplichtige gedurende een deel van het jaar uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaat uit het houden van deelnemingen of het direct of indirect financieren van met hem verbonden lichamen en de belastingplichtige gedurende een ander deel van het jaar geen of nagenoeg geen werkzaamheden verricht of uitsluitend of nagenoeg uitsluitend werkzaamheden verricht in het kader van de voorbereiding of de beëindiging van werkzaamheden bestaande uit het houden van deelnemingen of het direct of indirect financieren van verbonden lichamen, wordt ook dat andere deel van het jaar voor de toepassing van het vierde lid aangemerkt als een deel van het jaar waarin de feitelijke werkzaamheid van de belastingplichtige uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaat uit het houden van deelnemingen of het direct of indirect financieren van met hem verbonden lichamen.

Artikel V

De Wet op de dividendbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan **artikel 10** wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Bij een in Nederland gevestigd lichaam dat aan de vennootschapsbelasting is onderworpen is het eerste lid van overeenkomstige toepassing op de dividendbelasting die ten laste van dat lichaam is ingehouden op opbrengsten die bij hem ingevolge de artikelen 8e, 8f en 8g van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 niet tot de winst behoren. Bij een lichaam dat is gevestigd in een staat als bedoeld in het tweede of derde lid, zijn het tweede en vierde lid, onderscheidenlijk het derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing op de te zijnen laste ingehouden dividendbelasting op opbrengsten die in die andere staat niet in een belasting naar de winst worden betrokken en die, ware het lichaam in Nederland gevestigd, ingevolge de artikelen 8e, 8f en 8g van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 niet tot de winst zouden behoren.

B. In **artikel 11**, derde lid, wordt "een rechtspersoon als bedoeld in artikel 10, eerste lid, of een daarmee vergelijkbaar in het buitenland gevestigd lichaam" vervangen door: een rechtspersoon of lichaam als bedoeld in artikel 10.

Artikel VI

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 8**, vijfde lid, aanhef, wordt "Bij algemene maatregel van bestuur" vervangen door: Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

B. **Artikel 11** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel f, vervalt: ernstige.
2. In het eerste lid, onderdeel g, onder 2°, vervalt: , met dien verstande dat tot de bedoelde diensten niet behoren de bij ministeriële regeling in verband met het voorkomen van een ernstige verstoring van concurrentieverhoudingen aan te wijzen diensten.
3. In het eerste lid, onderdeel t, vervalt: bij algemene maatregel van bestuur kan de vrijstelling buiten toepassing worden verklaard in gevallen waarin zij zou leiden tot een ernstige verstoring van concurrentieverhoudingen;.
4. In het eerste lid, onderdeel u, vervalt: ernstige.
5. In het eerste lid, onderdeel v, vervalt de punt na "bedraagt". Voorts vervalt: Tot de in dit onderdeel bedoelde leveringen en diensten behoren niet de bij ministeriële regeling in verband met het voorkomen van een ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen aan te wijzen leveringen of diensten.
6. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
6. Tot de leveringen of diensten, bedoeld in het eerste lid, onderdelen f, g, onder 2° en onder 3°, t, u of v, behoren niet de bij ministeriële regeling, in verband met het voorkomen van een verstoring van concurrentieverhoudingen, aan te wijzen leveringen of diensten.

C. In **artikel 35a**, zesde lid, wordt "bepaald worden dat op de facturen volstaan kan worden met de krachtens het tweede lid voorgeschreven vermeldingen" vervangen door: ontheffing worden verleend van bepaalde verplichtingen die zijn opgelegd bij dit artikel.

D. **Tabel I** wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a, post 35, wordt "inplanteringsprothesen" vervangen door: implanteringsprothesen.
2. In onderdeel b, post 9, wordt "het vervoer van personen, bedoeld in artikel 1, onderdelen h, i, en j, van de Wet personenvervoer 2000, het vervoer met auto's voor de uitvoering van trouwerijen, begrafenissen en crematies daaronder begrepen" vervangen door: besloten busvervoer, openbaar vervoer en taxivervoer als bedoeld in artikel 1 van de Wet personenvervoer 2000.

E. **Tabel II**, onderdeel a, wordt als volgt gewijzigd:

1. In post 7, onder a, wordt "niet zijn ingevoerd of uitgeslagen" vervangen door: niet zijn uitgeslagen tot verbruik.
2. In post 7, onder b, onder 1°, wordt "uitslag" vervangen door: uitslag tot verbruik.

3. In post 7, onder b, onder 2°, wordt “Verordening 2008/118/EG van de Raad” vervangen door: Richtlijn 2008/118/EG van de Raad.

4. In post 7, bijzondere bepaling, wordt “uitslag” telkens vervangen door: uitslag tot verbruik.

5. In post 8, bijzondere bepaling, wordt “de uitslag” vervangen door: het beëindigen van de opslag.

Artikel VII

De wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 1**, vijfde lid, en in **artikel 16aa**, tweede lid, onderdeel c, wordt “register” vervangen door: kentekenregister.

B. In **artikel 14a**, eerste lid, wordt “en het motorrijtuig wordt geregistreerd in een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.” vervangen door: , het motorrijtuig overeenkomstig Richtlijn 1999/37/EG van de Raad van 29 april 1999 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen (PbEG 1999, L 138) wordt ingeschreven in een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en als bewijs van die inschrijving door de bevoegde autoriteit een kentekenbewijs wordt afgegeven dat in alle opzichten aan de voorschriften van die richtlijn voldoet.

Artikel VIII

De Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 2**, onderdeel a, wordt “met uitzondering van een bromfiets in de zin van artikel 1, eerste lid, onderdeel e, van de Wegenverkeerswet 1994” vervangen door: met uitzondering van een bromfiets als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel e, van de Wegenverkeerswet 1994 en een fiets met trapondersteuning als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel ea, van die wet.

B. **Artikel 23**, derde lid, komt te luiden:

3. In afwijking van het tweede lid, onderdeel b, bedraagt de aldaar bedoelde brandstoftoeslag: nihil bij een eigen massa van 800 kg of minder en € 14,56 bij een eigen massa van 900 kg of meer, vermeerderd met € 14,56 per 100 kg eigen massa boven 900 kg indien met betrekking tot de personenauto in het kentekenregister de brandstofsoort CNG, LNG of de brandstofsoort LPG met de typeaanduiding af-fabriek-, G3- of R115-installatie is opgenomen.

C. In **artikel 23b**, eerste lid, onderdelen a en b, wordt "auto's" vervangen door: een personenauto.

D. Na **artikel 30** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 31

In afwijking van het in dit hoofdstuk, afdeling 3 tot en met 8, bepaalde bedraagt de belasting nihil voor een motorrijtuig dat is ingericht en bestemd om uitsluitend te worden aangedreven door een elektromotor, mits de elektrische energie uitsluitend door een batterij of door een brandstofcel wordt geleverd, of door een verbrandingsmotor die kan worden gevoed met waterstof.

Artikel IX

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 12**, eerste lid, onderdeel c, wordt "water, dat met behulp van een leiding of distributienet" gewijzigd in: water dat met behulp van een distributienet.

B. **Artikel 14** wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Bij een verbruiksperiode korter dan wel langer dan twaalf maanden wordt de hoeveelheidsgrens, genoemd in de eerste volzin, naar evenredigheid verlaagd, onderscheidenlijk verhoogd.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Als een levering als bedoeld in het eerste lid wordt niet aangemerkt de levering van leidingwater via een aansluiting op het distributienet van een afzonderlijke watervoorziening, tenzij degene die de levering verricht leidingwater levert via in totaal ten minste 1000 aansluitingen. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld voor vaststelling van het aantal aansluitingen dat bij toepassing van de eerste volzin in aanmerking wordt genomen, in het geval dat het water wordt geleverd aan een particuliere installatie voor centrale watervoorziening.

C. In **artikel 18a** wordt "artikel 14, tweede lid" vervangen door: artikel 14, eerste lid, tweede volzin.

D. In **artikel 23**, eerste lid, onderdeel a, wordt "Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PbEU 2006, L 190)" vervangen door: de EVOA.

E. **Artikel 25**, eerste lid, komt te luiden:

1. De belasting wordt berekend:

a. bij toepassing van artikel 23, eerste lid, onderdelen a en b: over het gewicht van de afvalstoffen die ter verwijdering worden afgegeven, onderscheidenlijk worden verwijderd binnen de inrichting waarin deze zijn ontstaan, gemeten in kilogrammen;

b. bij toepassing van artikel 23, eerste lid, onderdeel c: over het gewicht van de afvalstoffen waarvoor toestemming wordt verkregen tot overbrenging uit Nederland om deze buiten Nederland te laten verbranden, gemeten in kilogrammen.

F. **Artikel 55** komt te luiden:

Artikel 55

De belasting wordt berekend:

- a. voor aardgas: per eenheid brandstof, uitgedrukt in kubieke meter, met inachtneming van de krachtens de Gaswet gestelde regels ter bepaling van de geleverde hoeveelheid;
- b. voor elektriciteit: per eenheid energie-inhoud, uitgedrukt in kWh.

G. In **artikel 60** wordt na het eerste lid, onder vernummering van het tweede tot en met vierde lid tot derde tot en met vijfde lid, een lid ingevoegd, luidende:

2. De tarieven, genoemd in het eerste lid, zijn slechts van toepassing als de gebruiker blijkens een door hem verstrekte verklaring geen onderneming in moeilijkheden is als bedoeld in paragraaf 2.2 van de mededeling van de Europese Commissie betreffende Richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (PbEU 2014, C 249).

H. In **artikel 61** wordt "artikel 60, eerste en tweede lid" vervangen door: artikel 60, eerste en derde lid.

I. **Artikel 66**, derde lid, komt te luiden:

3. De teruggaaf, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts verleend als de gebruiker blijkens een door hem verstrekte verklaring geen onderneming in moeilijkheden is als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PbEU 2014, L 187).

Artikel X

In de Wet op de accijns wordt in **artikel 69a**, eerste lid, "artikel 50, vierde lid" vervangen door: artikel 50, derde lid.

Artikel XI

De Algemene douanewet wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 9:1**, tweede lid, **artikel 9:2**, derde lid, **artikel 9:3**, tweede lid, en **artikel 9:4**, tweede lid, wordt "€ 300" vervangen door: € 321.

B. In **artikel 9:6a** wordt "artikelen 9:1, eerste lid, 9:2, eerste en tweede lid, 9:3, eerste lid, 9:4, eerste lid," vervangen door: artikelen 9:1, 9:2, 9:3, 9:4.

Artikel XII

In de Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt aan **artikel 30ha** een lid toegevoegd, luidende:

5. Geen belastingrente wordt vergoed aan een ondernemer als bedoeld in artikel 32, onderdeel a, van de Wet op de omzetbelasting 1968 ter zake van een teruggaaf van in Nederland in rekening gebrachte omzetbelasting als bedoeld in artikel 32b van die wet.

Artikel XIII

De Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 25**, eenentwintigste lid, eerste volzin, wordt "vijfde, zesde" vervangen door: vijfde.

B. **Artikel 42b** vervalt.

C. In **artikel 70b**, tweede lid, wordt "artikel 24, zevende lid, en" vervangen door: artikel 24, zevende lid, artikel 25, eenentwintigste lid, eerste volzin, en.

Artikel XIV

In de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt in **artikel 23**, eerste lid, onderdeel b, "de belastingplichtige" vervangen door: de belanghebbende.

Artikel XV

In de Provinciewet wordt **artikel 222**, derde lid, als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel d komt te luiden:

d. dit tarief voor motorrijtuigen, bedoeld in artikel 23b, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, nihil bedraagt;.

2. Na onderdeel d wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

da. dit tarief voor motorrijtuigen, bedoeld in artikel 23b, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, wordt gedeeld door twee;.

3. In onderdeel e wordt "die wet" vervangen door: de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994.

Artikel XVI

De Belastingwet BES wordt als volgt gewijzigd:

A. **Artikel 4.8**, tweede lid, derde volzin, komt te luiden: Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van de eerste volzin.

B. In **artikel 6.7h**, eerste lid, wordt “deze ondernemer” vervangen door: de afnemer.

C. **Artikel 6.7i**, derde lid, vervalt.

Artikel XVII

In de Wet maatregelen woningmarkt 2014 II wordt in **artikel 1.2**, eerste lid, onderdeel f, “door de belastingplichtige betaalde investeringskosten die noodzakelijkerwijs voortvloeien” vervangen door: door de belastingplichtige betaalde investeringskosten die drukken op de belastingplichtige en noodzakelijkerwijs voortvloeien.

Artikel XVIII

De Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel II** wordt “artikel 10.2” vervangen door “artikel 10.2a” en wordt “**Artikel 10.2a**” vervangen door: **Artikel 10.2b**.

B. In het in **artikel IV** opgenomen artikel 18ga, tweede lid, wordt “artikel 10.2a” vervangen door: artikel 10.2b.

Artikel XIX

In het Belastingplan 2015 wordt na **artikel XXXIV** een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel XXXIVA

Voor zover een renteperiode waarover ingevolge de artikelen 30h en 30ha van de Algemene wet inzake rijksbelastingen met betrekking tot een naheffingsaanslag ter zake van dividendbelasting belastingrente in rekening wordt gebracht, onderscheidenlijk met betrekking tot een teruggaafbeschikking ter zake van dividendbelasting belastingrente wordt vergoed, is gelegen vóór 1 januari 2013, is in afwijking van artikel 30hb, eerste lid, van die wet de regeling inzake het rentepercentage van de heffingsrente van artikel 30f, vijfde lid, van die wet, zoals dat luidde op 31 december 2012, van toepassing.

Artikel XX

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2016, met dien verstande dat:

a. artikel XII eerst toepassing vindt met betrekking tot teruggaven gedaan naar aanleiding van teruggaafverzoeken als bedoeld in artikel 32, onderdeel d, van de Wet op de omzetbelasting 1968 ter zake van een in 2015 gelegen teruggaaftijdvak als bedoeld in artikel 32, onderdeel c, van die wet;

b. artikel XVIII toepassing vindt voordat de artikelen II en IV van de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen worden toegepast.

2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel IX, onderdelen D en E, in werking op het tijdstip waarop artikel XV, onderdelen Fa, Ga, Gb, Gc, Gd, Ia, Ib en Id, van het Belastingplan 2015 in werking treedt.

3. Artikel XIII, onderdelen A en C, werkt terug tot en met 1 januari 2013.

4. Artikel XIII, onderdeel B, werkt terug tot en met 10 oktober 2013.

5. Artikel I, onderdeel C, en artikel XIV werken terug tot en met 1 januari 2014.

6. Artikel I, onderdelen A, I en J, artikel III, onderdeel D, artikel IX, onderdelen B en F, artikel X, artikel XVI, onderdeel A, en artikel XIX werken terug tot en met 1 januari 2015.

Artikel XXI

Deze wet wordt aangehaald als: Fiscale verzamelwet 2015.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Financiën

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2015)

Memorie van toelichting

Inhoudsopgave

I. ALGEMEEN.....	13
1. Inleiding.....	13
2. Toelichting op enkele wijzigingen	13
2.1. Rentekorting personeelslening.....	13
2.2. Afschaffen van banksparen voor uitvaartkosten	15
2.3. Bronheffing Luxemburg	15
2.4. Houdsterverliesregeling.....	15
2.5. Dividendbelasting	16
2.6. Teruggaafregeling BPM bij export van motorrijtuigen	16
2.7. Doorwerking aanpassingen nihilstarief motorrijtuigenbelasting.....	17
2.8. Belasting op leidingwater	17
2.9. Energiebelasting.....	17
3. Overige aspecten.....	18
3.1. Budgettaire aspecten	18
3.2. EU-aspecten.....	18
3.3. Uitvoeringskosten Belastingdienst	18
3.4. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger	19
3.5. Inwerkingtreding	19

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Met ingang van 2010 is op verzoek van beide Kamers der Staten-Generaal naast het jaarlijkse Belastingplantraject een tussentijds wetsvoorstel met fiscale maatregelen ingediend. Het doel hiervan is een meer over het jaar heen gespreide behandeling van fiscale wetsvoorstellen. Dit jaar wordt in dat kader het onderhavige wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2015 ingediend.

Dit wetsvoorstel wijzigt verschillende belastingwetten (met inbegrip van een belastingwet die geldt in Caribisch Nederland), zowel op het gebied van directe als indirecte belastingen, en enige andere wetten. Het wetsvoorstel bevat, naast enkele meer inhoudelijke maatregelen, voornamelijk technische en redactionele wijzigingen. Verder hebben enkele maatregelen – in tegenstelling tot wat gebruikelijk is – budgettaire gevolgen.

De belangrijkste maatregelen uit dit wetsvoorstel worden toegelicht in het algemeen deel van deze memorie. Voor een (nadere) toelichting op alle afzonderlijke maatregelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij dit wetsvoorstel.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om ook al enige vereenvoudigingen mee te nemen in dit wetsvoorstel. De vereenvoudigingsagenda blijkt echter sterker dan gedacht samen te hangen met de herziening van het belastingstelsel. Daarmee komen de hoofdbewegingen van vereenvoudiging en de uitwerking daarvan in concrete maatregelen in dat traject aan de orde. Dit wetsvoorstel is daarmee – net als de fiscale verzamelwetten in de afgelopen jaren – beperkt gebleven tot voornamelijk technische wijzigingen.

2. Toelichting op enkele wijzigingen

2.1. Rentekorting personeelslening

Zoals onder meer is toegezegd bij de behandeling van het Belastingplan 2015 wordt een maatregel voorgesteld ter voorkoming van een tariefvoordeel binnen de eigenwoningregeling als gevolg van de bestaande nihilwaardering in de loonbelasting van het rentevoordeel van de personeelslening.¹ Het tariefvoordeel kan ontstaan als gevolg van de per 1 januari 2014 geïntroduceerde afbouw van het percentage waartegen de eigenwoningrenteaftrek plaatsvindt van maximaal 52% naar uiteindelijk maximaal 38% (voor 2015 is het tarief maximaal 51%). Dit tariefvoordeel loopt de komende jaren geleidelijk op naarmate het percentage waartegen eigenwoningrente afgetrokken mag worden lager wordt en bedraagt uiteindelijk 14%-punt. Dat is onwenselijk en reden om het rentevoordeel van personeelsleningen fiscaal niet meer buiten beschouwing te laten. Het tariefvoordeel doet zich overigens enkel voor bij werknemers met een

¹ Kamerstukken II 2014/15, 34 002, nr. 29.

eigenwoningrentevoordeel op hun personeelslening en een inkomen dat deels in de vierde tariefschijf valt of in ieder geval zonder die renteaftrek deels in de vierde tariefschijf zou vallen. Er is echter voor gekozen om de nihilwaardering ook af te schaffen in de gevallen dat het inkomen (met of zonder de renteaftrek) niet (deels) in de vierde schijf valt. Het is namelijk uitvoeringstechnisch gezien niet mogelijk om een onderscheid te maken tussen de situaties waarin sprake is van een tariefvoordeel en de situaties waarin dat niet het geval is.

Gekozen is voor een vormgeving van de maatregel die de bestaande processen in het loondomein en bij financiële instellingen zo veel mogelijk ongemoeid laat en voor de Belastingdienst goed uitvoerbaar is. Daarom wordt de nihilwaardering in de loonsfeer opgeheven. Daartoe zullen de bepalingen omtrent de nihilwaardering in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 vervallen. Tevens wordt geregeld dat het eigenwoningrentevoordeel niet als eindheffingsbestanddeel kan worden aangewezen.

Het rentevoordeel wordt gevormd door het verschil tussen de afgesproken rente en de waarde in het economische verkeer (de rente voor een vergelijkbare lening in de markt). Vanwege het arbeidsvoorwaardelijke karakter weten werkgevers in de regel het beste hoe groot het rentevoordeel is, in het bijzonder in het geval het verstrekken van leningen bedrijfseigen is. Werkgevers geven nu via de loonaangifte door dat een werknemer een personeelslening heeft. Dit gegeven zal worden vervangen door de rentevoordelen die bij de werknemer tegen het tabeltarief verloond zijn.

Met de bankensector is overlegd gevoerd over de voorgenomen maatregel. Daaruit zijn twee aandachtspunten naar voren gekomen die in lagere regelgeving nader zullen worden uitgewerkt. In de eerste plaats gaat het om het gedurende het jaar wisselende rente(voordeel) zoals zich dat voordoet bij annuïtaire leningen en bij leningen met een variabele rente. Ter vergemakkelijking van de uitvoering zal daarbij het in aanmerking te nemen rentevoordeel gelijkmatig over het jaar worden verdeeld. In de tweede plaats gaat het om de mogelijkheid tot verlegging van de inhoudingsplicht naar pensioenuitvoerders in het geval bij pensionering het rentevoordeel doorloopt. Hiermee kan worden voorkomen dat de oud-werkgever enkel voor het rentevoordeel inhoudingsplichtig blijft. Met de beoogde bepalingen kunnen de administratieve lasten aanzienlijk worden beperkt.

Het door de werkgever individueel verloonde rentevoordeel zal in de vooringevulde aangifte inkomstenbelasting (IB) worden opgenomen. Aangezien de werkgever niet altijd kan bepalen welk deel van het rentevoordeel kan worden aangemerkt als aftrekbare eigenwoningrente en in dat geval zekerheidshalve het gehele rentevoordeel tegen het tabeltarief zal verlonen, zal aan de hand van aanvullende vragen in de aangifte IB de mate van aftrekbaarheid van dit rentevoordeel worden bepaald. Samen met de informatie over betaalde rente zoals nu al verstrekt wordt door financiële instellingen en die ook in de aangifte wordt ingevuld, kan aldus het bedrag van de in aanmerking te nemen eigenwoningrente worden vastgesteld.

Het in aanmerking nemen van het rentevoordeel in het loon leidt ook tot verhoging van het loon voor de sociale verzekeringen, voor zover het loon nog niet boven het maximumpremieloon lag. Daarmee stijgt de grondslag voor de heffing van premies werknemersverzekeringen en

inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, alsmede de grondslag voor de berekening van het dagloon. Bij verrekening van inkomsten uit dienstbetrekking met een lopende uitkering wordt ook het rentevoordeel verrekend; dit kan leiden tot een lagere uitkering. Deze effecten treden onmiddellijk in na inwerkingtreding van de wet. Over de gevolgen voor de uitkeringen zal door het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) op de gebruikelijke wijze worden gecommuniceerd.

2.2. Afschaffen van banksparen voor uitvaartkosten

Met ingang van 1 januari 2010 is een bankspaaralternatief geïntroduceerd voor als uitvaartverzekering gebruikte overlijdensverzekeringsproducten. Dit hing samen met de wens om waar mogelijk een gelijk speelveld te creëren tussen banken en verzekeraars. Sinds de invoering in 2010 zijn er echter geen banken geweest die het product banksparen voor uitvaartkosten hebben aangeboden. Navraag bij de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) leert dat dit samenhangt met de geringe bedragen die in dat kader belastingvrij gespaard kunnen worden, waardoor de vraag naar dit product door klanten volgens de NVB gering zal zijn. Tegelijkertijd zijn voor banken de kosten voor de introductie en het onderhoud van de voor dit product benodigde administratieve systemen hoog. Omdat het banksparen voor uitvaartkosten niet wordt aangeboden, wordt de vrijstelling in box 3 voor de bankspaarvariant geschrapt. Deze aanpassing is aangekondigd in het antwoord op schriftelijke Kamervragen van het lid Van Hijum (CDA).² De vrijstelling in box 3 voor de uitvaartverzekeringen blijft wel bestaan.

2.3. Bronheffing Luxemburg

In het kader van toenemende internationale transparantie op het gebied van financiële gegevens heeft Luxemburg besloten om per 1 januari 2015 het fiscale bankgeheim voor rekeningen van inwoners van andere lidstaten van de Europese Unie (EU-lidstaten) op te heffen. Dit betekent dat sinds deze datum geen bronheffing in Luxemburg meer geheven wordt op de rente-inkomsten en dat Luxemburg op automatische basis informatie verstrekt over de banktegoedhouders die wonen in de overige EU-lidstaten. Om deze reden is het niet meer nodig om bij de vaststelling van de in Nederland verschuldigde inkomstenbelasting een verrekening te verlenen voor de geheven bronheffing door Luxemburg.

2.4. Houdsterverliesregeling

In september 2014 heeft de Hoge Raad een viertal arresten gewezen over de zogenoemde houdsterverliesregeling.³ De houdsterverliesregeling is een beperking van de reguliere verliesverrekeningsregels in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en bepaalt dat verliezen van houdster- en financieringsmaatschappijen alleen mogen worden verrekend met winsten uit jaren waarin de vennootschap ook als houdster- en financieringsmaatschappij is aangemerkt. De

² Aangangsel Handelingen II 2013/14, nr. 2502.

³ HR 19 september 2014, nr. 13/03611, ECLI:NL:HR:2014:2680; HR 19 september 2014, nr. 13/03973, ECLI:NL:HR:2014:2679; HR 19 september 2014, nr. 13/03975, ECLI:NL:HR:2014:2682, en HR 19 september 2014, nr. 13/03979, ECLI:NL:HR:2014:2683.

regeling is in 2004 ingevoerd ter (gedeeltelijke) dekking van de gevolgen van het Bosal-arrest⁴ en beoogt te voorkomen dat verliezen geleden in een periode waarin voornamelijk vrijgestelde winsten worden gerealiseerd, kunnen worden afgezet tegen niet-vrijgestelde operationele winsten in Nederland door latere taxplanning.

Door de uitleg die de Hoge Raad aan de regeling geeft, worden verliezen geleden in het jaar van aanvang en beëindiging van houdsteractiviteiten in veel gevallen niet als houdsterverlies aangemerkt, waardoor de aftrekbeperking in die gevallen niet geldt. Bovendien ontstaat de mogelijkheid om, door het tijdstip van aankoop, oprichting, verkoop of liquidatie te plannen, de regeling in die jaren te omzeilen. Daarom wordt reparatie voorgesteld. Inwerkingtreding is voorzien per 1 januari 2016. De maatregel voorkomt een structurele budgettaire derving. In 2015 is echter nog wel sprake van een incidentele budgettaire derving van € 30 miljoen. Dit wordt toegelicht in de paragraaf over de budgettaire aspecten.

2.5. Dividendbelasting

De teruggaafprocedure in de dividendbelasting voorziet in een teruggave van dividendbelasting die is ingehouden ten laste van niet aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersonen, waaronder ook overheidslichamen. Deze teruggaafprocedure wordt uitgebreid voor publiekrechtelijke rechtspersonen en privaatrechtelijke overheidslichamen die op grond van de in het wetsvoorstel Wet modernisering Vpb-plicht overheidsondernemingen⁵ opgenomen bepalingen weliswaar belastingplichtig zijn, maar waarbij een aandelenbelang is toe te rekenen aan het objectief vrijgestelde deel van de onderneming. De teruggaafprocedure wordt aldus ook voor deze gevallen mogelijk gemaakt. De omvang van de groep lichamen die van de teruggaafprocedure gebruik kan maken verandert door de voorgestelde wijziging niet. Met de voorgestelde wijziging wordt slechts bewerkstelligd dat een groep lichamen die als gevolg van de per 1 januari 2016 te moderniseren Vpb-plicht voor overheidsondernemingen geen gebruik meer zouden kunnen maken van de teruggaafprocedure van de dividendbelasting, na 1 januari 2016 alsnog van de teruggaafprocedure gebruik kunnen blijven maken. De voorgestelde wijziging voorkomt voor deze lichamen een liquiditeitsnadeel.

2.6. Teruggaafregeling BPM bij export van motorrijtuigen

De teruggaafregeling bij export van motorrijtuigen van de belasting van personenauto's en motorrijwielen (BPM) wordt zodanig aangepast dat de BPM-teruggaaf alleen wordt verleend indien het geëxporteerde motorrijtuig, overeenkomstig de Richtlijn inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen (Richtlijn 1999/37/EG), is ingeschreven in een andere EU-lidstaat of in een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte (EER). Dit werpt een drempel op tegen het ten onrechte verkrijgen van een teruggaaf bij export naar een land buiten de EU/EER via een bijvoorbeeld tijdelijke registratie in een land buiten de EU/EER.

⁴ HvJ EU 18 september 2003, C-168/01, ECLI:EU:C:2003:479.

⁵ Het bij koninklijke boodschap van 16 september ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en enige andere wetten in verband met de modernisering van de vennootschapsbelastingplicht voor overheidsondernemingen (Wet modernisering Vpb-plicht overheidsondernemingen) (Kamerstukken 34 003).

2.7. Doorwerking aanpassingen nihiltaarif motorrijtuigenbelasting

Als gevolg van het Belastingplan 2015 zal met ingang van 1 januari 2016 voor personenauto's met een CO₂-uitstoot van 0 gram per kilometer een nihiltaarif in de motorrijtuigenbelasting (MRB) worden ingevoerd. Het nihiltaarif dat geldt tot en met 31 december 2015 voor personenauto's met een CO₂-uitstoot van niet hoger dan 50 gram per kilometer, wordt daarmee voor nul emissie-auto's (met een CO₂-uitstoot van 0 gram per kilometer) voortgezet. Abusievelijk is in het Belastingplan 2015, in tegenstelling tot de situatie die geldt tot 1 januari 2016, dat nihiltaarif alleen geregeld voor personenauto's en niet ook voor bestelauto's, motorrijwielen en nog een aantal andere, meer bijzondere elektrische of door waterstof aangedreven voertuigen. In het onderhavige voorstel wordt deze omissie hersteld door het nihiltaarif ook voor die voertuigen te regelen per 1 januari 2016. Voorts is opgenomen dat in de tariefstructuur van de provinciale opcenten – zoals gebruikelijk – gelijke tred wordt gehouden met het in het Belastingplan 2015 voor het jaar 2016 opgenomen nihiltaarif voor nul emissie-auto's en het halftarief voor personenauto's met een CO₂-uitstoot van hoger dan 1 maar niet hoger dan 50 gram per kilometer in de MRB.

2.8. Belasting op leidingwater

In het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2014⁶ werd aanvankelijk een vereenvoudiging van de belasting op leidingwater voorgesteld door afzonderlijke watervoorzieningen niet langer in de heffing te betrekken, tenzij de leverancier in totaal via ten minste duizend aansluitingen leidingwater levert.⁷ Deze wijziging werd echter bij de derde nota van wijziging geschrapt in verband met een aantal nieuwe wijzigingen in de leidingwaterbelasting waarbij onder meer het heffingsplafond van 300 m³ per jaar per aansluiting verviel.⁸ Het potentiële budgettaire belang van het buiten de heffing laten van afzonderlijke watervoorzieningen werd daardoor veel groter, met name bij bedrijventerreinen. Hierdoor kwam de vereenvoudiging in een ander licht te staan. Bij het Belastingplan 2015 is echter het heffingsplafond hersteld, met als gevolg dat dit budgettaire bezwaar niet meer geldt. Daarom wordt nu opnieuw voorgesteld deze vereenvoudiging door te voeren, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015.

2.9. Energiebelasting

Voor de toepassing van het verlaagde tarief voor aardgas ten behoeve van glastuinbouwbedrijven wordt een aanvullende voorwaarde opgenomen. Het verlaagde tarief mag alleen worden toegepast als het aardgas blijkt een verklaring van de tuinder aan het energiebedrijf niet wordt gebruikt door een onderneming in moeilijkheden. Dit om te voldoen aan de eis dat het verlaagde tarief niet mag worden toegepast voor ondernemingen in moeilijkheden in de zin van de Europese regels inzake staatssteun.

⁶ Kamerstukken II 2013/14, 33 753.

⁷ Kamerstukken II 2013/14, 33 753, nr. 2, blz 9.

⁸ Kamerstukken II 2013/14, 33 753, nr. 9, blz 1.

3. Overige aspecten

3.1. Budgettaire aspecten

Drie van de maatregelen in dit wetsvoorstel hebben budgettaire gevolgen. De maatregel op het terrein van de houdsterverliesregeling voorkomt een structurele budgettaire derving in de toekomst van € 13 miljoen per jaar. In 2015 is echter nog wel sprake van een incidentele budgettaire derving van € 30 miljoen. Dit komt omdat de aanpassing van de houdsterverliesregeling niet met terugwerkende kracht van toepassing is. Nog niet ingediende aangiften over de jaren voor 1 januari 2016 kunnen dus conform de uitleg van de Hoge Raad (dus zonder de voorgestelde beperking) worden ingediend. Dit betreft de aangiftejaren 2013 (gedeeltelijk), 2014 en 2015. Het uitbreiden van de regeling nihilstarief in de motorrijtuigenbelasting voor nul emissie-auto's naar andere elektrische motorrijtuigen dan alleen elektrische personenauto's, leidt in 2016 tot een derving van € 1 miljoen. Na 2016 zijn de budgettaire consequenties mede afhankelijk van de nog te maken keuzes in de Autobrief 2.0.

De afschaffing van de nihilwaardering van het rentevoordeel op personeelsleningen leidt tot een budgettaire opbrengst van € 1 miljoen in 2016 oplopend tot € 9 miljoen structureel.

3.2. EU-aspecten

In de energiebelasting wordt als voorwaarde voor het verlaagde tarief op aardgas voor de glastuinbouw opgenomen, dat het aardgas blijkens een verklaring van de tuinder aan het energiebedrijf niet wordt gebruikt door een bedrijf in moeilijkheden in de zin van de Europese richtsnoeren op dit punt. Daarmee wordt – mede op aandringen van de Europese Commissie – invulling gegeven aan het verbod in de Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 (PbEU 2014, C200) om milieu- en energiesteun te verlenen aan ondernemingen in moeilijkheden. Met betrekking tot de teruggaaf van energiebelasting ten behoeve van energie-intensieve bedrijven, wordt de verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening uit 2008⁹ geactualiseerd, in verband met de vervanging van die verordening in 2014.¹⁰

3.3. Uitvoeringskosten Belastingdienst

De in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen kunnen tijdig door de Belastingdienst worden geïmplementeerd. De maatregelen zijn uitvoerbaar en handhaafbaar. De maatregel ten aanzien van de rentekorting op personeelsleningen brengt uitvoeringskosten met zich mee van € 390.000 in 2015, € 350.000 in 2016 en € 665.000 structureel voor de jaren erna. Deze uitgaven zullen worden ingepast binnen de begroting van Financiën (IX). De incidentele gevolgen voor de uitvoeringskosten van de Belastingdienst van de overige maatregelen in dit wetsvoorstel zijn geraamd op € 50.000. Deze uitvoeringskosten worden verwerkt bij de budgettaire besluitvorming in het voorjaar van 2015.

⁹ Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening) (PbEU 2008, L 214).

¹⁰ Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PbEU 2014, L 187).

De maatregel ten aanzien van de rentekorting voor personeelsleningen vergt nog dit jaar een aanpassing van de ICT. Tevens dient over deze wijziging tijdig vooraf te worden gecommuniceerd. De structurele kosten vloeien voort uit het toezicht dat nodig is vanwege het betrekken van de rentekorting in de heffing. De voorgenomen wijziging van de innovatiebox – deze maatregel wordt verder toegelicht in de artikelsgewijze toelichting - vergt aanpassing van de aangifte vennootschapsbelasting, de toelichting op de aangifte en het bijbehorende geautomatiseerde systeem. De voorgestelde reparatie van de houdsterverliesregeling vennootschapsbelasting heeft geen gevolgen voor de uitvoering, omdat hiermee wordt beoogd alsnog de situatie te bereiken zoals die bij de wetswijziging van 2003 voor ogen stond. Voor de per 1 januari 2016 vennootschapsbelastingplichtige overheidsondernemingen waarbij een aandelenbelang is toe te rekenen aan het objectief vrijgestelde deel van de onderneming, wordt voorzien in een mogelijkheid van teruggaaf. Deze zal gezien de verwachte relatief geringe aantallen door de Belastingdienst in een handmatig proces worden uitgevoerd. Voor de verruiming van de faciliteit voor het zonder box 2-heffing ontvangen van dividenden uit een vererfd aanmerkelijk naar aandelen hoeven de processen en systemen niet te worden aangepast. Alleen de helpteksten en teksten op de website worden gewijzigd. Ook deze maatregel wordt toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

3.4. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

Van de in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen hebben enkele maatregelen gevolgen voor de omvang van de administratieve lasten. Per saldo leiden deze maatregelen tot een structurele toename van de administratieve lasten voor bedrijven met € 0,5 miljoen vanaf 2016. De verklaring voor glastuinbouwbedrijven leidt tot een lichte toename van de administratieve lasten voor bedrijven. De aanpassing die ertoe strekt om kleine afzonderlijke watervoorzieningen niet langer in de heffing van de belasting op leidingwater te betrekken en het voorstel om ook andere elektrische motorrijtuigen dan elektronische personenauto's vrij te stellen van MRB leiden tot een lichte afname van de administratieve lasten voor de betrokken burgers en bedrijven. De maatregel inzake de fiscale behandeling van rentekorting op een personeelslening leidt tot een toename van de administratieve lasten voor bedrijven met € 0,5 miljoen vanaf 2016.

3.5. Inwerkingtreding

Als inwerkingtredingsdatum is in het wetsvoorstel het vaste verandermoment van 1 januari 2016 opgenomen. Voor een aantal wijzigingen is voorzien in terugwerkende kracht dan wel een afwijkende datum van inwerkingtreding. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op de verschillende artikelen en onderdelen daarvan.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel A (artikel 3.18 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen is geregeld dat de in die wet opgenomen aftopping van het pensioengevend loon op € 100.000 (bedrag 2015) ook geldt voor het pensioengevend inkomen bij beroeps- en bedrijfstakpensioenregelingen waar ondernemers en resultaatgenieters aan deelnemen. Dit is geregeld door met ingang van 1 januari 2015 in artikel 3.18, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) een verwijzing op te nemen naar artikel 18ga van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964). Daarbij is verzuimd om de verwijzing naar genoemd artikel 18ga ook op te nemen in artikel 3.18, vijfde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001. Deze wijziging herstelt dit met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015, zodat voor deeltijdsituaties alsnog bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de met ingang van 1 januari 2015 in artikel 11c van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 (UBIB 2001) opgenomen regels voor de overeenkomstige toepassing van artikel 18a, achtste lid, onderdeel a, van de Wet LB 1964 (de AOW-inbouw) vanaf die datum eveneens gelden voor de overeenkomstige toepassing van artikel 18ga van de Wet LB 1964.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.18 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Deze wijziging hangt samen met de in de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen opgenomen toevoeging per 1 januari 2016 van een tweede lid aan artikel 18ga van de Wet LB 1964, waardoor de tot 1 januari 2016 in dat artikel opgenomen tekst wordt aangeduid als eerste lid. De in artikel 3.18, eerste lid, van de Wet IB 2001 opgenomen en de ingevolge het onderhavige wetsvoorstel met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015 in artikel 3.18, vijfde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 op te nemen verwijzing naar die tekst dient per 1 januari 2016 dienovereenkomstig te worden aangepast.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.52a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met de wijziging van artikel 3.52a, vijfde lid, van de Wet IB 2001 wordt de daarin opgenomen verwijzing naar artikel 1, vierde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) alsnog aangepast aan de vernummering van laatstgenoemd lid tot derde lid ingevolge het Belastingplan 2014. Tevens wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om de tekst van genoemd vijfde lid in overeenstemming te brengen met de Aanwijzingen voor de regelgeving. Deze wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2014, nu de hiervoor genoemde vernummering ook in werking trad op 1 januari 2014.

Artikel I, onderdeel D (artikel 3.104 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.104, onderdeel p, van de Wet IB 2001 is bepaald dat tegemoetkomingen krachtens artikel 2 van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) niet behoren tot de belaste periodieke uitkeringen en verstrekkingen. Artikel 2 van de Wtcg ziet met ingang van 1 januari 2014 nog uitsluitend op uitkeringen over voor die datum liggende kalenderjaren en komt met ingang van 1 januari 2016 te vervallen. Dientengevolge kan ook artikel 3.104, onderdeel p, van de Wet IB 2001 per 1 januari 2016 komen te vervallen. Voor vanaf die datum nog te ontvangen tegemoetkomingen die betrekking hebben op oude jaren, wordt in het voorgestelde artikel II een overgangsbepaling opgenomen.

Artikel I, onderdeel E (artikel 3.123a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Binnen de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld (regeling Hillen) is in artikel 3.123a, vijfde tot en met zevende lid, van de Wet IB 2001 een aantal bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de zogenoemde personeelslening. Dit betreft een lening voor de eigen woning waarbij de belastingplichtige van zijn werkgever een rentevoordeel ontvangt. Voornoemde bepalingen moeten voorkomen dat in de situatie dat een belastingplichtige over een dergelijke personeelslening beschikt, hij vanwege de huidige nihilwaardering van het rentevoordeel in de loonbelasting sneller en tot een groter bedrag in aanmerking komt voor de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld. Met het voorstel, opgenomen in artikel III, onderdeel A, om de nihilwaardering van het rentevoordeel weg te nemen, worden genoemde bepalingen van artikel 3.123a, vijfde tot en met zevende lid, van de Wet IB 2001 overbodig en kunnen deze daarom vervallen.

Artikel I, onderdeel F (artikel 4.12a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De wijziging van artikel 4.12a van de Wet IB 2001 bevat een codificatie van een goedkeuring die thans in een beleidsbesluit is opgenomen.¹¹ Het betreft de verruiming van de faciliteit voor erfgenamen voor het zonder box 2-heffing ontvangen van dividenden van vererfde aandelen of winstbewijzen in situaties waarin ter zake van die overgang bij de erflater inkomen uit aanmerkelijk belang in aanmerking is genomen.

In genoemd beleidsbesluit is goedgekeurd dat de faciliteit voor het zonder box 2-heffing genieten van reguliere voordelen door erfgenamen geldt voor alle aandelen of winstbewijzen van dezelfde soort in dezelfde vennootschap als de aandelen of winstbewijzen die krachtens erfrecht zijn verkregen. Hierdoor is ook geen box 2-heffing verschuldigd ingeval de verkrijger al dergelijke aandelen of winstbewijzen in zijn bezit heeft die niet krachtens erfrecht zijn verkregen en de dividenduitkering (vanwege het civiele recht) wordt gedaan op alle aandelen. De overige voorwaarden voor de faciliteit blijven ongewijzigd. Met de voorgestelde wijziging van artikel 4.12a van de Wet IB 2001 wordt deze versoepeling wettelijk vastgelegd.

¹¹ Besluit van 4 september 2012, nr. BLKB2012/101M (Stcrt. 2012, 18480), zoals dit na de wijziging bij het besluit van 17 september 2014, BLKB2014/1321M (Stcrt. 2014, 26653) is komen te luiden.

Artikel I, onderdeel G (artikel 4.25 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De delegatiebepaling van artikel 4.25, vierde lid, van de Wet IB 2001 in combinatie met het bepaalde in het tweede en derde lid van dat artikel en artikel 7.5, zevende lid, van de Wet IB 2001, biedt momenteel onvoldoende grondslag om in alle beoogde gevallen artikel 16, elfde lid, van het UBIB 2001 toe te passen.¹²

Met artikel 4.25 van de Wet IB 2001 en artikel 16, elfde lid, van het UBIB 2001 is geregeld dat bij immigratie een "step down" van de verkrijgingsprijs wordt verleend indien aandelen of winstbewijzen waarop op grond van de Nederlandse heffingsbepalingen een aanmerkelijkbelangclaim rust, voorafgaand aan het ontstaan van de binnenlandse belastingplicht zijn vervreemd aan een niet in Nederland gevestigde vennootschap en over de waardeangroei bij die vervreemding geen naar Nederlandse maatstaven redelijke heffing heeft plaatsgevonden.

De in artikel 4.25, vierde lid, van de Wet IB 2001 gegeven bevoegdheid beperkt zich echter uitsluitend tot gevallen waarin de immigrerende belastingplichtige eerder in Nederland heeft gewoond (artikel 4.25, tweede lid, van de Wet IB 2001), gevallen waarin het aandelen of winstbewijzen van een in Nederland gevestigde vennootschap betreft (artikel 4.25, derde lid, van de Wet IB 2001), en gevallen waarin voordien de feitelijke leiding van een vennootschap uit Nederland is verplaatst (artikel 7.5, zevende lid, van de Wet IB 2001). Artikel 16, elfde lid, van het UBIB 2001 is daarmee op dit moment onverbindend voor gevallen waarin weliswaar eerder buitenlandse belastingplicht ten aanzien van een aanmerkelijk belang bestond, maar bij immigratie geen aandelen in een in Nederlands gevestigde vennootschap worden gehouden. Deze bepaling is echter ook bedoeld voor de situatie waarin voorheen sprake was van buitenlandse belastingplicht in Nederland en de aandelen in de Nederlandse vennootschap zijn verhangen naar een buitenlandse vennootschap, alvorens de belastingplichtige in Nederland is gaan wonen. De wijziging van artikel 4.25, derde lid, van de Wet IB 2001 bewerkstelligt dat artikel 16, elfde lid, van het UBIB 2001 in alle beoogde gevallen toepassing kan vinden.

Aangezien met de reparatie van artikel 4.25, derde lid, van de Wet IB 2001 een brede grondslag wordt opgenomen om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen inzake de verkrijgingsprijs voor alle gevallen waarin de immigrerende belastingplichtige eerder buitenlands belastingplichtig is geweest ten aanzien van enig aanmerkelijk belang, hoeft de situatie waarin voordien artikel 7.5, zevende lid, van de Wet IB 2001 is toegepast niet meer separaat genoemd te worden in artikel 4.25, vierde lid, van de Wet IB 2001. Daarom wordt genoemd vierde lid op dit punt aangepast.

De formulering van het UBIB 2001 zal eveneens aan deze reparatie worden aangepast. Daarnaast zal in het UBIB 2001 een vangnetbepaling worden toegevoegd om te voorkomen dat in meer gevallen dan beoogd de verkrijgingsprijs van de aandelen of winstbewijzen niet op de waarde in het economische verkeer wordt gesteld.

¹² Dit volgt uit HR 27 september 2013, nr. 12/00189, ECLI:NL:HR:2013:BY9291.

Artikel I, onderdeel H (artikel 5.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met ingang van 1 januari 2010 is in artikel 5.10, eerste lid, onderdeel b, van de Wet IB 2001 een bankspaarvariant opgenomen als alternatief voor de overlijdensverzekeringsproducten die op dat moment reeds kwalificeerden als rechten die niet tot de bezittingen behoren in de zin van artikel 5.3 van de Wet IB 2001 (rendementsgrondslag).

Deze vrijstelling wordt voor de bankspaarvariant weer afgeschaft omdat er in de praktijk geen gebruik van wordt gemaakt. Naast artikel 5.10, eerste lid, onderdeel b, van de Wet IB 2001 komt ook artikel 5.10, tweede lid, van de Wet IB 2001, dat in aanvulling op de in het eerste lid opgenomen maxima een gezamenlijk maximum stelt voor de samenloop van verzekeringsproducten en bankspaarproducten, te vervallen.

Artikel I, onderdeel I (artikel 9.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Artikel 9.2, eerste lid, onderdeel d, van de Wet IB 2001 wordt met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015 gewijzigd omdat Luxemburg per 1 januari 2015 is overgegaan op automatische informatie-uitwisseling en daarom sinds die datum geen bronbelasting meer heft als bedoeld in genoemd onderdeel.

Artikel I, onderdeel J (artikel 10a.14 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De wijziging van artikel 10a.14 van de Wet IB 2001 betreft een technische aanpassing van de verwijzing naar enkele leden van artikel 3.20 van de Wet IB 2001. Deze houdt verband met de wijziging van artikel 3.20 van de Wet IB 2001 per 1 januari 2015 ingevolge de Wet uitwerking autobrief, waarbij tevens enkele leden van voornoemd artikel zijn vernummerd. Omdat de vernummering van de betreffende leden van artikel 3.20 van de Wet IB 2001 met ingang van 1 januari 2015 heeft plaatsgevonden, dient de wijziging van artikel 10a.14 van de Wet IB 2001 tot en met deze datum terug te werken.

Artikel II

Artikel II (overgangsrecht artikel 3.104 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.104, onderdeel p, van de Wet IB 2001 is een vrijstelling opgenomen voor tegemoetkomingen krachtens artikel 2 van de Wtcg. In verband met het per 1 januari 2016 vervallen van artikel 2 van de Wtcg kan ook artikel 3.104, onderdeel p, van de Wet IB 2001 met ingang van die datum komen te vervallen (zie artikel I, onderdeel D). Omdat er echter ook na 31 december 2015 over de oude jaren nog tegemoetkomingen kunnen worden verstrekt op grond van artikel 2 van de Wtcg, zoals dat tot en met 31 december 2015 luidt, blijft via onderhavige overgangsbepaling de vrijstelling van artikel 3.104 van de Wet IB 2001 hierop van toepassing.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 13 van de Wet op de loonbelasting 1964)

Het op nihil waarderen van het rentevoordeel van een door de inhoudingsplichtige verstrekte lening waarvan de rente als aftrekbare kosten in de zin van de artikelen 3.120 tot en met 3.123 van de Wet IB 2001 in aanmerking genomen kan worden, is op grond van een delegatiebevoegdheid in artikel 13, derde lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet LB 1964 opgenomen in artikel 3.10 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011. Nu de hiervoor genoemde nihilwaardering komt te vervallen, wordt voorgesteld de eveneens op de hiervoor genoemde delegatiebevoegdheid gebaseerde regeling voor geldleningen ter zake van de aanschaf van een fiets, elektrische fiets of elektrische scooter op te nemen in de wet (artikel 13, vijfde lid, van de Wet LB 1964) in plaats van in lagere regelgeving. In dat kader kan artikel 13, derde lid, onderdeel c, van de Wet LB 1964 vervallen.

Artikel III, onderdeel B (artikel 31 van de Wet op de loonbelasting 1964)

In het kader van de hiervoor toegelichte aanpassing van artikel 13 van de Wet LB 1964 wordt voorgesteld in artikel 31, vierde lid, onderdeel h, van de Wet LB 1964 een bepaling op te nemen die ertoe strekt dat het rentevoordeel van een door de inhoudingsplichtige dan wel door een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap aan de werknemer verstrekte geldlening, daaronder begrepen een gedeelte van een geldlening, waarvan de rente als aftrekbare kosten in de zin van de artikelen 3.120 tot en met 3.123 van de Wet IB 2001 in aanmerking genomen kan worden, niet kan worden aangewezen als eindheffingsbestanddeel in de zin van artikel 31, eerste lid, onderdelen f en g, van de Wet LB 1964. Daarmee wordt voorkomen dat in de praktijk discussie zou kunnen ontstaan over de vraag of en in hoeverre het ter zake van het rentevoordeel tot het loon gerekende bedrag ook binnen de eigenwoningregeling in aanmerking mag worden genomen ingeval dit bedrag als eindheffingsbestanddeel is aangewezen.

In het voorgestelde artikel 31, vierde lid, onderdeel i, van de Wet LB 1964 wordt bepaald dat de hiervoor toegelichte regeling ook van toepassing is op aan een dergelijke personeelslening verbonden kosten.

Artikel III, onderdeel C (artikel 31a van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 31a van de Wet LB 1964 betreft een technische aanpassing van de verwijzing naar enkele leden van artikel 13 van de Wet LB 1964.

Artikel III, onderdeel D (artikel 39h van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 39h van de Wet LB 1964 betreft een technische aanpassing van de verwijzing naar enkele leden van artikel 13bis van de Wet LB 1964. Deze houdt verband met de wijzigingen van artikel 13bis van de Wet LB 1964 per 1 januari 2015 ingevolge de Wet uitwerking autobrief, waarbij tevens enkele leden van voornoemd artikel zijn vernummerd. Omdat de

vernummering van de betreffende leden van artikel 13bis van de Wet LB 1964 met ingang van 1 januari 2015 heeft plaatsgevonden, dient de wijziging van artikel 39h van de Wet LB 1964 tot en met deze datum terug te werken.

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 12b van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De innovatiebox wordt aangepast zodat buiten twijfel komt te staan wat de gevolgen voor de toepassing van de innovatiebox zijn van het vanuit een buitenlandse vaste inrichting van een belastingplichtige naar het hoofdhuis in Nederland overbrengen van een immaterieel activum waardoor de belastingplichtige kiest voor toepassing van de innovatiebox.

Artikel 12b, vijfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) bepaalt hoe de drempel voor toepassing van de innovatiebox wordt vastgesteld. Deze drempel komt op grond van het eerste lid van dat artikel in mindering op de voordelen die in aanmerking komen voor de innovatiebox. De wijziging van artikel 12b, vijfde lid, van de Wet Vpb 1969 heeft betrekking op de hierboven genoemde situatie dat een immaterieel activum waarvoor de belastingplichtige in het jaar kiest voor toepassing van de innovatiebox is overgegaan van een vaste inrichting van een belastingplichtige naar het hoofdhuis in Nederland of om een andere reden de objectvrijstelling van artikel 15e, eerste lid, van de Wet Vpb 1969 niet langer toepassing vindt. Bij deze specifieke samenloop van de innovatiebox en de objectvrijstelling (waarvan overigens niet bekend is dat deze zich heeft voorgedaan) moet de drempel worden verhoogd met de waarde in het economische verkeer van dat activum, voor zover deze waarde uitgaat boven de voortbrengingskosten die de belastingplichtige voor dat activum heeft gemaakt. Hiermee wordt voorkomen dat de belastingplichtige door de toepassing van de innovatiebox een onbedoeld voordeel geniet. Om dit te bewerkstelligen wordt voor de hiervoor genoemde situatie een onderdeel in genoemd vijfde lid ingevoegd. Deze aanpassing is aangekondigd in het antwoord op Kamervragen van het lid Omtzigt (CDA).¹³ De overige wijzigingen zijn redactioneel van aard en hangen samen met de hiervoor genoemde invoeging.

Artikel IV, onderdeel B (artikel 20 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De invoeging van een volzin in artikel 20, zesde lid, van de Wet Vpb 1969 strekt ertoe de houdsterverliesregeling van artikel 20, vierde lid, van de Wet Vpb 1969 onder omstandigheden ook van toepassing te laten zijn in het jaar waarin de houdster- of financieringswerkzaamheden aanvangen of worden afgerond. De aanpassing is een reactie op vier arresten van de Hoge Raad gewezen op 19 september 2014¹⁴ die tot gevolg hebben dat de houdsterverliesregeling in het aanvangs- en beëindigingsjaar van de houdster- of financieringswerkzaamheden in de regel niet van toepassing zal zijn. Door de voorgestelde invoeging wordt dit gerepareerd.

¹³ Aangangsel Handelingen II 2014/15, nr. 576.

¹⁴ HR 19 september 2014, nr. 13/03611, ECLI:NL:HR:2014:2680; HR 19 september 2014, nr. 13/03973, ECLI:NL:HR:2014:2679; HR 19 september 2014 nr. 13/03975, ECLI:NL:HR:2014:2682; HR 19 september 2014 nr. 13/03979, ECLI:NL:HR:2014:2683.

De houdsterverliesregeling is van toepassing als voldaan is aan twee vereisten: de feitelijke werkzaamheden moeten (i) gedurende het gehele of nagenoeg gehele jaar, (ii) uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaan uit houdster- of financieringswerkzaamheden. In de arresten is bepaald dat “voor de beantwoording van de vraag of is voldaan aan de temporele eis slechts de periode van belang [is] waarin de deelneming wordt gehouden”.¹⁵ Hierdoor kunnen perioden waarin voorbereidende of afrondende werkzaamheden plaatsvinden die verband houden met het houden van een deelneming of van inactiviteit voor aankoop of na verkoop of liquidatie van een deelneming, niet worden gezien als perioden waarin houdsterwerkzaamheden plaatsvinden. Gevolg is dat de temporele eis in veel gevallen in het aanvangs- en beëindigingsjaar van de houdsterwerkzaamheden niet wordt gehaald en de verrekening van verliezen uit die jaren dus niet is beperkt. Bovendien bestaat de mogelijkheid de aankoop, oprichting, verkoop of liquidatie zo te plannen dat in het aanvangs- of beëindigingsjaar in geen geval aan de temporele eis wordt voldaan.

Door de voorgestelde invoeging worden perioden waarin voorbereidende en afrondende werkzaamheden plaatsvinden en perioden van inactiviteit in aanloop naar of na afloop van houdster- of financieringswerkzaamheden beschouwd als perioden waarin houdster- of financieringswerkzaamheden plaatsvinden. Hierdoor zal, ervan uitgaande dat er verder geen andere activiteiten worden ontplooid, ook in het aanvangs- en beëindigingsjaar aan de temporele eis worden voldaan.

Bij voorbereidende en afrondende werkzaamheden kan onder meer gedacht worden aan juridische werkzaamheden en het aantrekken of afwikkelen van de financiering. Ook het zoeken naar een investering valt onder voorbereidende werkzaamheden. Indien werkzaamheden worden uitbesteed, worden deze aan de belastingplichtige toegerekend. Het aanhouden van liquide middelen geldt als inactiviteit.

Artikel V

Artikel V, onderdeel A (artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965 (Wet DB 1965) voorziet in een teruggaaf van ingehouden dividendbelasting, op verzoek, aan een in Nederland gevestigde rechtspersoon die niet aan de vennootschapsbelasting is onderworpen. Hiermee wordt de subjectieve vrijstelling in de vennootschapsbelasting doorgetrokken naar de dividendbelasting en wordt voorkomen dat de dividendbelasting als eindheffing fungeert. De wijziging in artikel 10 van de Wet DB 1965 hangt samen met de voorgestelde wijzigingen in het wetsvoorstel Wet modernisering Vpb-plicht overheidsondernemingen.¹⁶

Met het aan genoemd artikel toe te voegen vijfde lid wordt bewerkstelligd dat een dergelijke teruggaaf van ingehouden dividendbelasting, op verzoek, ook kan worden verleend aan een in Nederland gevestigd (overheids)lichaam dat wel (subjectief) aan de vennootschapsbelasting is onderworpen, maar waarbij de dividendbelasting is ingehouden op opbrengsten die bij dit

¹⁵ Rechtsoverweging 2.4.4 in onder de voorgaande voetnoot opgenomen arresten.

¹⁶ Het bij koninklijke boodschap van 16 september 2014 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en enige andere wetten in verband met de modernisering van de vennootschapsbelastingplicht voor overheidsondernemingen (Wet modernisering Vpb-plicht overheidsondernemingen) (Kamerstukken 34 003).

lichaam ingevolge de artikelen 8e, 8f en 8g van de Wet Vpb 1969 niet tot de winst behoren. Hiermee wordt voor dergelijke lichamen, waarvoor als gevolg van het hiervoor genoemde wetsvoorstel de subjectieve belastingplicht wordt uitgebreid, maar waarbij de opbrengsten waarop de dividendbelasting is ingehouden onder een objectvrijstelling vallen, de huidige werkwijze met betrekking tot de ingehouden dividendbelasting gehandhaafd. Aldus wordt een liquiditeitsnadeel voorkomen dat zich zou voordoen bij het op de voet van artikel 25 van de Wet Vpb 1969 – in het reguliere aangiftetraject – verrekenen van de ingehouden dividendbelasting.

De overeenkomstige toepassing van artikel 10, eerste lid, van de Wet Vpb 1969 betekent dat ook in de hiervoor beschreven gevallen de teruggaaf alleen zal worden verleend op een bij de inspecteur ingediend verzoek. Voorts zal de teruggaafregeling niet van toepassing zijn indien het lichaam niet de uiteindelijk gerechtigde van de opbrengsten is, dan wel een vrijgestelde beleggingsinstelling is als bedoeld in artikel 6a van de Wet Vpb 1969.

Artikel 10, tweede lid, van de Wet DB 1965 voorziet in een teruggaaf van ingehouden dividendbelasting aan een lichaam gevestigd in een lidstaat van de Europese Unie (EU-lidstaat) of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-staat). Hierbij wordt de eis gesteld dat het lichaam in die staat niet onderworpen mag zijn aan een belasting naar de winst, terwijl dit lichaam tevens niet in Nederland aan de vennootschapsbelasting onderworpen mag zijn indien het lichaam in Nederland zou zijn gevestigd. Met artikel 10, vijfde lid, tweede volzin, van de Wet DB 1965 worden het bestaande tweede en vierde lid van dat artikel van overeenkomstige toepassing verklaard op, kort gezegd, in een EU-lidstaat of EER-staat gevestigde (overheids)lichamen waarbij de dividendbelasting is ingehouden op opbrengsten die bij dit lichaam ingevolge de artikelen 8e, 8f en 8g van de Wet Vpb 1969 niet tot de winst zouden hebben behoord, ware dit lichaam in Nederland gevestigd. Aldus kan aan dergelijke lichamen, zowel voor rechtstreeks ontvangen opbrengsten als voor opbrengsten die door een in Nederland gedreven onderneming van het lichaam worden ontvangen, op dezelfde voet als vergelijkbare Nederlandse (overheids)lichamen, op verzoek, teruggaaf van dividendbelasting worden verleend. Aan de additionele eis dat de opbrengsten in de andere staat niet in een belasting naar de winst mogen worden betrokken, is zowel voldaan als het lichaam aldaar subjectief is vrijgesteld of anderszins niet aan een dergelijke belasting is onderworpen, als wanneer de opbrengsten aldaar onder een objectvrijstelling vallen.

Artikel 10, derde lid, van de Wet DB 1965 voorziet in bepaalde situaties in een teruggaaf van ingehouden dividendbelasting, op verzoek, aan een lichaam gevestigd in een aangewezen derde staat. Hierbij wordt als eis gesteld dat de ingehouden dividendbelasting betrekking heeft op de opbrengst uit portfolio-investeringen en dat het lichaam in de derde staat niet onderworpen is aan een belasting naar de winst, terwijl dit lichaam tevens niet in Nederland aan de vennootschapsbelasting onderworpen zou zijn indien het lichaam in Nederland zou zijn gevestigd. Met artikel 10, vijfde lid, tweede volzin, van de Wet DB 1965 worden het bestaande derde en vierde lid van dat artikel van overeenkomstige toepassing verklaard op, kort gezegd, in een derde staat gevestigde (overheids)lichamen waarbij dividendbelasting is ingehouden op opbrengsten die bij dit lichaam ingevolge de artikelen 8e, 8f en 8g van de Wet Vpb 1969 niet tot de winst zouden hebben behoord, ware dit lichaam in Nederland gevestigd. De overeenkomstige toepassing van genoemd derde lid betekent dat ook deze teruggaafmogelijkheid voor lichamen in een derde staat alleen ziet op opbrengsten uit portfolio-investeringen. Tevens geldt ook de additionele voorwaarde

dat de opbrengsten in de andere staat niet in een belasting naar de winst mogen worden betrokken.

Artikel V, onderdeel B (artikel 11 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

De aanpassing van artikel 11, derde lid, van de Wet DB 1965 houdt verband met de toevoeging van een vijfde lid aan artikel 10 van de Wet DB 1965. Hiermee worden overheidslichamen bij de toepassing van genoemd artikel 11, derde lid, gelijk behandeld als de andere (vrijgestelde) lichamen die onder artikel 10 van de Wet DB 1965 vallen.

Artikel VI

Artikel VI, onderdelen A en B (artikelen 8 en 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Voor een aantal vrijstellingen van artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968) geldt de voorwaarde dat de toepassing van de vrijstelling niet tot een ernstige concurrentievervalsing mag leiden. Hierbij gaat het in het eerste lid van dat artikel om de sociaal-culturele vrijstelling, bedoeld in onderdeel f, de zorgvrijstellingen, bedoeld in onderdeel g, onder 2° en onder 3°, de vrijstelling voor bepaalde instellingen zonder winstoogmerk, bedoeld in onderdeel t, de koepelvrijstelling, bedoeld in onderdeel u en de vrijstelling voor fondswervende activiteiten, bedoeld in onderdeel v. Met de onderhavige redactionele aanpassing van deze bepalingen en de toevoeging van een zesde lid aan genoemd artikel 11 van de Wet OB 1968 wordt het mogelijk om bij ministeriële regeling bepaalde aan te wijzen leveringen of diensten uit te zonderen van de toepassing van de vrijstelling om te voorkomen dat concurrentievervalsing optreedt. Daarnaast wordt hierbij de formulering meer in lijn gebracht met de formulering daarvan in de BTW-richtlijn 2006.¹⁷ Om de transparantie te vergroten en een en ander te stroomlijnen wordt ervoor gekozen de aanwijzing van de leveringen of diensten ter voorkoming van concurrentieverstoring bij ministeriële regeling te regelen. Hiermee wordt de aanwijzing van alle leveringen en diensten die van de toepassing van de diverse vrijstellingen ter voorkoming van een verstoring van concurrentieverhoudingen worden uitgezonderd, op één plaats geregeld (negatieve lijst). In artikel 11, eerste lid, onderdelen f en g, van de Wet OB 1968 wordt het vereiste dat geen concurrentieverstoring mag optreden behouden om de grenzen van de delegatie bij het aanwijzen van de leveringen en diensten die onder de vrijstelling vallen (positieve lijst) in de wet aan te geven. Met de onderhavige aanpassingen wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Verder wordt in artikel 8 van de Wet OB 1968 een wetstechnische wijziging aangebracht. Met deze wijziging wordt subdelegatie aan de minister mogelijk gemaakt.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 35a van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Deze wijziging voorziet in een beperkte aanpassing van de in artikel 35a, zesde lid, van de Wet OB 1968 opgenomen mogelijkheid ondernemers in bepaalde situaties bij ministeriële regeling

¹⁷ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2006, L347).

toe te staan op de uit te reiken factuur minder gegevens te vermelden dan normaal vereist is, dan wel sommige gegevens anders te vermelden. Het gaat hier bijvoorbeeld om situaties waarin de handelspraktijken van de desbetreffende bedrijfssector of de technische voorwaarden waaronder facturen worden uitgereikt, zodanig zijn dat de naleving van de factuurvereisten in artikel 35a, eerste lid, van genoemde wet in een aantal gevallen moeilijk is te realiseren. Bij de aanpassing van artikel 35a, zesde lid, van de Wet OB 1968 met ingang van 1 januari 2013 aan een nieuwe factureringsrichtlijn¹⁸ is onbedoeld een wijziging ontstaan waardoor die bepaling niet meer de volledige basis vormt voor enkele van de in artikel 33 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 genoemde situaties. De nu voorziene aanpassing leidt ertoe dat deze bepaling weer de volledige basis kan vormen voor artikel 33 van die ministeriële regeling. Verder wordt met deze aanpassing geen materiële wijziging beoogd.

Artikel VI, onderdeel D (tabel I behorende bij de Wet op de omzetbelasting 1968)

De wijziging in tabel I, onderdeel a, post 35, van de Wet OB 1968 betreft een redactionele aanpassing.

Ingevolge tabel I, onderdeel b, post 9, van de Wet OB 1968 is het verlaagde btw-tarief van toepassing op onder meer openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer als bedoeld in artikel 1, onderdelen h, i, en j, van de Wet personenvervoer 2000. Aanpassing van deze tabelpost is nodig, omdat de verwijzing voor deze vormen van vervoer naar de Wet personenvervoer 2000 niet meer juist is. Door in deze tabelpost te verwijzen naar de definities van openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer als bedoeld in artikel 1 van de Wet personenvervoer 2000 wordt deze omissie hersteld. Daarnaast wordt de zinsnede "het vervoer met auto's voor de uitvoering van trouwerijen, begrafenissen en crematies daaronder begrepen" niet langer in de tabelpost opgenomen. Afzonderlijke vermelding van dit vervoer is niet meer nodig omdat dit vervoer reeds onder de definitie van taxivervoer valt als bedoeld in artikel 1 van de Wet personenvervoer 2000. Het laten vervallen van deze zinsnede betekent dan ook niet dat dit vervoer niet meer onder het verlaagde btw-tarief valt. Met deze wijziging wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel VI, onderdeel E (tabel II behorende bij de Wet op de omzetbelasting 1968)

De wijzigingen in de bij de Wet OB 1968 behorende tabel II, onderdeel a, post 7, betreffen het herstel van een omissie. De bewoordingen van post 7 worden in lijn gebracht met die van de Wet op de accijns inzake de benaming van het belastbare feit in die wet. Daarnaast is er een wijziging voorzien in tabel II, onderdeel a, post 7, onder b, die betrekking heeft op de verwijzing naar de EU-rechtshandeling in die bepaling. In de titel van die rechtshandeling¹⁹ wordt oorspronkelijk verwezen naar Verordening 2008/118/EG van de Raad. Dit is later in het

¹⁸ Richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat de factureringsregels betreft (PbEU 2010, L 189).

¹⁹ Verordening (EG) nr. 684/2009 van de Commissie van 24 juli 2009 tot uitvoering van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad wat betreft de geautomatiseerde procedures voor de overbrenging van accijnsgoederen onder schorsing van accijns (PbEU 2009, L 197). De rectificatie is gepubliceerd in PbEU 2011, L 23.

Publicatieblad van de Europese Unie gerectificeerd in: Richtlijn 2008/118/EG van de Raad.²⁰ Deze wijziging heeft geen materiële betekenis.

De wijziging voorzien in onderdeel a, post 8, is redactioneel van aard.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel A (artikelen 1 en 16aa van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In de artikelen 1, vijfde lid, en 16aa, tweede lid, onderdeel c, van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (Wet BPM 1992) wordt vanwege de consistentie en de duidelijkheid de term "register" vervangen door de term "kentekenregister". Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel VII, onderdeel B (artikel 14a van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In artikel 14a van de Wet BPM 1992 wordt geregeld dat de teruggave van BPM bij export van motorrijtuigen voortaan alleen wordt verleend indien het geëxporteerde voertuig duurzaam is ingeschreven in een andere EU-lidstaat of in een andere EER-staat. Daartoe is in artikel 14a, eerste lid, van de Wet BPM 1992 opgenomen dat een teruggaaf alleen wordt verleend indien het motorrijtuig buiten Nederland is gebracht en in een andere EU-lidstaat of in een andere EER-staat is geregistreerd als bedoeld in de Richtlijn 1999/37/EG van de Raad van 29 april 1999 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen (PbEG 1999, L 138). Als gevolg van deze wijziging wordt een kentekenbewijs dat afwijkt van de voorschriften van die richtlijn voortaan niet meer geaccepteerd als basis voor de teruggave van BPM bij export van motorrijtuigen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om kentekenbewijzen die veelal bij de tijdelijke, kortdurende inschrijving van motorrijtuigen worden afgegeven.

Artikel VIII

Artikel VIII, onderdeel A (artikel 2 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

De wijziging van artikel 2, onderdeel a, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 (Wet MRB 1994) strekt ertoe fietsen met elektrische trapondersteuning uit te zonderen van de definitie van motorrijtuig, omdat zij anders ten onrechte onder die definitie zouden vallen. Met deze wijziging wordt verduidelijkt en geformaliseerd dat fietsen met elektrische trapondersteuning niet onder de motorrijtuigenbelasting vallen.

²⁰ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PbEU 2009, L 9).

Artikel VIII, onderdeel B (artikel 23 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Met het opnieuw verwoorden van artikel 23, derde lid, van de Wet MRB 1994, wordt de regelgeving inzake de afwijkende brandstoftoeslag voor personenauto's en bestelauto's met een gasinstallatie verduidelijkt en geactualiseerd. Het betreft een redactionele wijziging in verband met aanpassingen in de regelgeving inzake de inbouw van gasinstallaties, gesteld bij of krachtens de Wegenverkeerswet (Wvw 1994). Door de koppeling met artikel 24 van de Wet MRB 1994, is deze wijziging van artikel 23, derde lid, van die wet tevens van toepassing op bestelauto's met een gasinstallatie.

In artikel 23, derde lid, (nieuw) van de Wet MRB 1994 wordt niet meer direct verwezen naar de Wvw 1994. Een dergelijke verwijzing is overbodig, aangezien personenauto's die in het kentekenregister worden opgenomen sowieso moeten voldoen aan de goedkeuringseis, bedoeld in artikel 21, eerste lid, van de Wvw 1994. In die bepaling is al voorzien in een mogelijkheid nadere eisen te stellen bij een ministeriële regeling ter zake (in casu de Regeling voertuigen). Het betreft derhalve een redactionele aanpassing waarmee geen inhoudelijke wijziging wordt beoogd.

De in artikel 23, derde lid, onderdeel b, van de Wet MRB 1994 opgenomen eis dat de personenauto moet zijn voorzien van een installatie die tot gevolg heeft dat de emissies van die personenauto ten minste 30% lager zijn dan de emissienormen zoals neergelegd in de in onderdeel a bedoelde richtlijn, kan eveneens vervallen. Deze eis is specifiek bedoeld voor zogenoemde G3-LPG-installaties die na kentekenregistratie worden ingebouwd (retrofit) en is gebaseerd op de Euro II norm. Deze eis kan vervallen omdat de na kentekenregistratie ingebouwde LPG-installaties al moeten voldoen aan de eisen gesteld in de Regeling voertuigen. Deze eisen zijn even streng als dan wel strenger dan de eisen die in het huidige artikel 23, derde lid, van de Wet MRB 1994 zijn opgenomen.

Ook voor installaties die in de fabriek (af-fabriek) reeds zijn voorzien van een LPG-installatie en retrofit installaties die voldoen aan VN/ECE-Reglement nr. 115 geldt dat deze evenals genoemde retrofit G3-LPG-installaties voldoen aan genoemde eisen van de Regeling voertuigen. Dit heeft tot gevolg dat ook voor af-fabriek- en de R115-installaties de afwijkende brandstoftoeslag van toepassing is. In de praktijk wordt deze brandstof toeslag al voor deze beide laatst genoemde installaties toegepast. Deze praktijk wordt met onderhavige wijziging gecodificeerd.

Ter vastlegging van het vorenstaande wordt verduidelijkt dat de afwijkende brandstoftoeslag alleen geldt wanneer in het kentekenregister met betrekking tot de betreffende personenauto met LPG de aanduiding af-fabriek-, G3-, of R115-installatie is opgenomen.

Daarnaast geldt de afwijkende brandstoftoeslag ook voor personenauto's met een ingebouwde CNG- of LNG-installatie, ongeacht het type gasinstallatie. Deze krijgen de brandstofaanduiding CNG of LNG in het kentekenregister. Ook hier is sprake van een codificatie van de bestaande praktijk. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Ten slotte wordt niet langer naar het kentekenbewijs verwezen maar naar het kentekenregister. Deze wijziging houdt verband met de modernisering van de wijze van tenaamstelling van kentekenbewijzen in de Wvw 1994.²¹

²¹ Wet van 19 juni 2013 tot wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met de modernisering van de wijze van tenaamstelling van kentekenbewijzen en enkele andere wijzigingen van uiteenlopende aard (Stb. 2013, 333).

Artikel VIII, onderdeel C (artikel 23b van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Met deze wijziging wordt bewerkstelligd dat de abusievelijk in artikel 23b, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wet MRB 1994 opgenomen term "auto's" in verband met de consistentie wordt vervangen door de term "een personenauto".

Artikel VIII, onderdeel D (artikel 31 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Met het opnemen van artikel 31 in de Wet MRB 1994 wordt beoogd het nihil tarief in de motorrijtuigenbelasting voor de zogenoemde nulmissie-auto's – zoals dat met ingang van 1 januari 2016 geldt voor personenauto's – ook te laten gelden voor de bestelauto, het motorrijwiel, de vrachtauto, de rijdende winkel, de autobus en het buitenlandse motorrijtuig. Om in aanmerking te komen voor het nihil tarief moeten deze motorrijtuigen zijn ingericht en bestemd om uitsluitend te worden aangedreven door een elektromotor mits de elektrische energie uitsluitend door een batterij of door een brandstofcel wordt geleverd, of door een verbrandingsmotor die kan worden gevoed met waterstof. Het nihil tarief voor nulmissie-auto's is in het Belastingplan 2015 (BP 2015) abusievelijk alleen opgenomen voor personenauto's en ten onrechte niet ook voor de in de vorige volzin genoemde, andere motorrijtuigen.

Artikel IX

Artikel IX, onderdeel A (artikel 12 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel 12, eerste lid, onderdeel c, van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) definieert het begrip "afzonderlijke watervoorziening" voor de toepassing van de belasting op leidingwater. In de definitie van het begrip "aansluiting" in artikel 12, eerste lid, onderdeel d, van de Wbm en in de overige bepalingen van de belasting op leidingwater omvat het begrip "distributienet" echter mede een eventuele enkelvoudige leiding van waaruit leidingwater wordt geleverd aan de gebruiker. De formulering "leiding of distributienet" in artikel 12, eerste lid, onderdeel c, van de Wbm wordt daarom ingekort tot "distributienet". Met deze inkorting wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 14 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Ingevolge artikel 14, eerste lid, van de Wbm wordt de belasting op leidingwater geheven ter zake van de levering van leidingwater via een aansluiting aan de gebruiker. In artikel 14 van de Wbm wordt het tweede lid inhoudelijk vernieuwd. In dat lid wordt geregeld, dat ter zake van de levering van leidingwater via een aansluiting op het distributienet van een afzonderlijke watervoorziening geen belasting op leidingwater wordt geheven, tenzij degene die de levering verricht leidingwater levert via in totaal ten minste 1000 aansluitingen. Hiermee zal de leidingwaterbelasting niet langer zien op leveringen van de allerkleinste waterleveranciers. Bij het vaststellen van het aantal aansluitingen worden alle aansluitingen van de waterleverancier bij elkaar opgeteld. Dit kunnen aansluitingen zijn op een of meer afzonderlijke watervoorzieningen.

Een bijzondere situatie doet zich voor wanneer leidingwater wordt geleverd aan een particuliere installatie voor centrale watervoorziening. In dat geval wordt vaak een groot aantal onroerende zaken via één aansluiting van leidingwater voorzien. Het is wenselijk dat grotere waterleveranciers gelijk worden behandeld, ongeacht de vraag of zij het water leveren via een particuliere installatie voor centrale watervoorziening of via rechtstreekse aansluitingen. Daarom wordt in de tweede volzin van het tweede lid een delegatiebepaling opgenomen, inhoudende dat bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld voor vaststelling van het aantal aansluitingen dat bij levering aan een particuliere installatie voor centrale watervoorziening in aanmerking moet worden genomen, teneinde te bepalen of de hiervoor bedoelde drempel van 1000 aansluitingen wordt overschreden.

Het bepaalde in de huidige tekst van het tweede lid wordt verplaatst naar het eerste lid en daar opgenomen als tweede volzin. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 18a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In verband met de wijziging van artikel 14, eerste en tweede lid, van de Wbm wordt in artikel 18a van de Wbm de verwijzing naar artikel 14, tweede lid, gewijzigd in artikel 14, eerste lid, tweede volzin, van de Wbm.

Artikel IX, onderdeel D (artikel 23 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Ingevolge artikel XV, onderdeel Fa, van het BP 2015 wordt in artikel 22 van de Wbm opgenomen dat onder EVOA wordt verstaan Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PbEU 2006, L 190). Deze bepaling hangt samen met de uitbreiding van de afvalstoffenbelasting tot afvalstoffen die vanuit Nederland worden overgebracht naar een ander land om daar te worden verbrand, en treedt in werking op een bij koninklijk besluit vast te stellen tijdstip. De volledige titel van bedoelde verordening in artikel 23, eerste lid, onderdeel a, van de Wbm kan op genoemd tijdstip worden vervangen door: de EVOA. Deze wijziging zal in werking treden met ingang van datzelfde tijdstip.

Artikel IX, onderdeel E (artikel 25 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel 25 van de Wbm regelt dat de afvalstoffenbelasting wordt berekend over het gewicht van de afvalstoffen, gemeten in kilogrammen. Ingevolge artikel XV, onderdeel Ga, van het BP 2015 wordt de afvalstoffenbelasting uitgebreid tot afvalstoffen waarvoor toestemming wordt verkregen om deze uit Nederland over te brengen naar een ander land om daar te worden verbrand. Deze wijziging treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Na inwerkingtreding zal artikel 25 van de Wbm mede gelden voor dergelijke afvalstoffen. Anders dan in de binnenlandse situatie gaat het daarbij niet om de bij een inrichting afgegeven of in een inrichting verwijderde hoeveelheden, maar om de hoeveelheden waarvoor de hiervoor bedoelde toestemming wordt verkregen. De tekst van artikel 25, eerste lid, van de Wbm wordt daarom ter vermijding van mogelijke onduidelijkheid op dat punt gepreciseerd. Deze wijziging zal dan ook in werking treden met ingang van hetzelfde tijdstip waarop genoemd artikel XV, onderdeel Ga, in werking treedt.

Artikel IX, onderdeel F (artikel 55 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel 55 van de Wbm regelt dat de energiebelasting voor aardgas wordt berekend per eenheid brandstof, uitgedrukt in kubieke meter, en voor elektriciteit per eenheid energie-inhoud, uitgedrukt in kWh. Daarbij wordt aangesloten bij de door het energiebedrijf vastgestelde geleverde hoeveelheden. Ingevolge krachtens de Gaswet gestelde regels moet de gasleverancier bij vaststelling van de geleverde hoeveelheid in bepaalde situaties een of meer correcties toepassen. Per 1 januari 2015 zijn de regels op dit punt bijgesteld. Ter vermijding van mogelijke onduidelijkheid wordt expliciet in artikel 55 van de Wbm opgenomen dat de belasting voor aardgas wordt berekend met inachtneming van de krachtens de Gaswet gestelde regels ter bepaling van de geleverde hoeveelheid, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015. Hierdoor wordt verzekerd dat de wijze waarop de geleverde hoeveelheid ingevolge de Gaswet moet worden vastgesteld, inclusief de daarbij toe te passen correcties, ook geldt voor de energiebelasting.

Artikel IX, onderdeel G (artikel 60 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel 60 van de Wbm regelt dat in de eerste twee schijven van de energiebelasting voor aardgas een verlaagd tarief kan worden toegepast voor aardgas dat wordt geleverd aan glastuinbouwbedrijven. Dit verlaagde tarief vormt staatssteun in de zin van artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De Europese Commissie heeft voor de periode van 2015 tot en met 2024 toestemming verleend om de regeling te continueren. Daarbij is wel gewezen op de voorwaarde dat dergelijke staatssteun ingevolge de Richtsnoeren voor staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 (PbEU 2014, C 200) niet mag worden verleend aan ondernemingen in moeilijkheden, zoals gedefinieerd in paragraaf 2.2 van de mededeling van de Europese Commissie betreffende Richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (PbEU 2014, C 249). Het eigen insolventiebeleid van energieleveranciers wordt niet geacht in voldoende mate een garantie te vormen dat het verlaagde tarief niet aan dergelijke ondernemingen zal worden verleend. Deze voorwaarde wordt daarom alsnog expliciet opgenomen in een nieuw tweede lid van artikel 60 van de Wbm, onder vernummering van het huidige tweede tot en met vierde lid.

Het nieuwe tweede lid regelt dat het energiebedrijf het verlaagde tarief alleen kan toepassen als de gebruiker blijkt een aan de gasleverancier verstrekte verklaring niet in moeilijkheden verkeert in de zin van genoemde richtsnoeren. Een vergelijkbare voorwaarde is verbonden aan de teruggaaf van energiebelasting voor energie-intensieve bedrijven in artikel 66, derde lid, van de Wbm. Indien de tuinder op een later tijdstip in moeilijkheden zou raken in de zin van deze richtsnoeren, moet hij de eerdere verklaring binnen zes weken schriftelijk intrekken. Deze verplichting zal worden opgenomen in de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag. De termijn van zes weken is in lijn met de termijn voor de eventuele intrekking van de zogenoemde tuindersverklaring ingevolge artikel 20 van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag in samenhang met artikel 34a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968.

Artikel IX, onderdeel H (artikel 61 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In verband met de vernummering van artikel 60, tweede lid, van de Wbm tot derde lid, (artikel IX, onderdeel G, van dit voorstel) wordt in artikel 61 van de Wbm de verwijzing naar deze bepaling aangepast.

Artikel IX, onderdeel I (artikel 66 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In artikel 66, derde lid, van de Wbm, dat ziet op de teruggaaf van energiebelasting ten behoeve van energie-intensieve bedrijven, wordt de verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening²² uit 2008 geactualiseerd, in verband met de vervanging van die verordening in 2014.²³ Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt de formulering van het derde lid aan te passen conform de formulering in artikel 60, tweede lid (nieuw), van de Wbm. Hiermee wordt geen inhoudelijk wijziging beoogd.

Artikel X

Artikel X (artikel 69a van de Wet op de accijns)

In artikel 69a, eerste lid, van de Wet op de accijns wordt verwezen naar artikel 50, vierde lid, van de Wbm. Genoemd artikel 50 is met ingang van 1 januari 2015 gewijzigd, waarbij hetgeen was opgenomen in het vierde lid nu is opgenomen in het derde lid. Daarom wordt de verwijzing in genoemd artikel 69a hiermee in overeenstemming gebracht met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015.

Artikel XI

Artikel XI, onderdelen A en B (artikelen 9:1, 9:2, 9:3, 9:4 en 9:6a van de Algemene douanewet)

Met deze wijziging wordt een mogelijk verschil tussen de hoogte van het bedrag van de verzuimboeten en de hoogte van het bedrag aan rechten bij invoer dat dient als grondslag voor het berekenen van het bedrag van de vergrijpboeten opgeheven. Dit verschil is zichtbaar geworden na de indexatie ingevolge artikel 9:6a van de Algemene douanewet van de bestuurlijke boeten per 1 januari 2015. Het bedrag van rechten bij invoer dat onder meer dient als grondslag voor de berekening van de hoogte van die vergrijpboete moet even hoog zijn als het boetebedrag van een verzuimboete teneinde de onwenselijke situatie te voorkomen dat de hoogte van een vergrijpboete, waarbij opzet in het spel is, kan uitkomen onder de hoogte van een verzuimboete, waarbij geen opzet in het spel is.

²² Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening) (PbEU 2008, L 214).

²³ Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PbEU 2014, L 187).

Artikel XII

Artikel XII (artikel 30ha van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

Artikel 30ha van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) bepaalt dat onder bepaalde voorwaarden belastingrente wordt vergoed. Zo wordt belastingrente vergoed ingeval een teruggaafbeschikking omzetbelasting niet wordt vastgesteld binnen 8 weken na de ontvangst van het verzoek en ook niet eerder dan 3 maanden na het einde van het kalenderjaar waarop de teruggaaf betrekking heeft.

In artikel 32r van de Wet OB 1968 is eveneens voorzien in een specifieke rentevergoeding aan een ondernemer uit een andere EU-lidstaat bij een verzoek om teruggaaf van in Nederland in rekening gebrachte omzetbelasting. De desbetreffende bepalingen in de Wet OB 1968 zijn het resultaat van een implementatie van een richtlijn van de Raad van de Europese Unie.²⁴ De inspecteur dient volgens deze renteregeling in beginsel binnen vier maanden na ontvangst van een verzoek om teruggaaf de aanvrager bij voor bezwaar vatbare beschikking zijn beslissing mee te delen. Uiterlijk binnen tien werkdagen na deze vier maanden dient het goedgekeurde teruggaafbedrag te zijn betaald. Indien deze betaling niet binnen de genoemde tien werkdagen geschiedt, wordt aan de aanvrager rente betaald, vanaf de dag volgende op de laatste dag waarop de teruggaaf uiterlijk had moeten plaatsvinden tot de dag waarop de teruggaaf daadwerkelijk plaatsvindt.

Om een ongewenste samenloop tussen de regeling van de belastingrente en laatstgenoemde regeling te voorkomen wordt in het voorgestelde artikel 30ha, vijfde lid, van de AWR bepaald dat ter zake van de hiervoor genoemde teruggaaf geen belastingrente wordt vergoed, omdat ter zake van die teruggaaf al op grond van artikel 32r van de Wet OB 1968 rente kan worden vergoed.

Vanwege uitvoeringstechnische redenen vindt artikel 30ha, vijfde lid, van de AWR eerst toepassing met betrekking tot teruggaafverzoeken ter zake van een in 2015 gelegen teruggaaftijdvak.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdelen A en C (artikelen 25 en 70b van de Invorderingswet 1990)

Deze wijzigingen houden verband met de Wet herziening fiscale behandeling eigen woning. Ingevolge die wet is artikel 25, zesde lid, van de Invorderingswet 1990 (IW 1990) met ingang van 1 januari 2013 vervallen en is tegelijkertijd in artikel 70b van de IW 1990 overgangsrecht geïntroduceerd, dat vervolgens via de Fiscale verzamelwet 2013 is aangevuld. De verwijzing in artikel 25, eenentwintigste lid, eerste volzin, van de IW 1990 naar het zesde lid van dat artikel is abusievelijk niet aangepast aan het vervallen van genoemd zesde lid. Ook is artikel 25,

²⁴ Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van de teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (Pb EU 2008, L 44).

eenentwintigste lid, eerste volzin, van de IW 1990 dientengevolge niet van overeenkomstige toepassing verklaard op een verleend uitstel van betaling als bedoeld in artikel 70b, eerste lid, van de IW 1990. De onderhavige wijzigingen herstellen deze omissies met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013.

Artikel XIII, onderdeel B (artikel 42b van de Invorderingswet 1990)

Artikel 12a van de Wet OB 1968 is ingevolge Overige fiscale maatregelen 2014 met terugwerkende kracht tot en met 10 oktober 2013 vervallen. Aanleiding voor deze wijziging was de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 oktober 2013 in de zaak nr. C-622/11 (Pactor Vastgoed B.V.), waarin het Hof oordeelde dat artikel 12a van de Wet OB 1968 zich niet verhoudt met de Zesde richtlijn²⁵. Ook de huidige BTW-richtlijn biedt geen grondslag voor genoemd artikel 12a. Artikel 12a van de Wet OB 1968 maakte het mogelijk om in geval van herziening van eerder door de leverancier van een onroerende zaak in aftrek gebrachte btw de naheffingsaanslag op te leggen aan de koper van de onroerende zaak. Op grond van artikel 42b van de IW 1990 is de leverancier van de onroerende zaak hoofdelijk aansprakelijk voor de bij de koper van de onroerende zaak nageheven herzienings-btw. Abusievelijk is verzuimd om tegelijkertijd met het vervallen van artikel 12a van de Wet OB 1968, artikel 42b van de IW 1990 te laten vervallen. Dit wordt nu met terugwerkende kracht tot en met 10 oktober 2013 alsnog gedaan.

Artikel XIV

Artikel XIV (artikel 23 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 23, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) wordt abusievelijk verwezen naar de belastingplichtige in plaats van naar de belanghebbende. De belanghebbende is in de Awir de gangbare term om de rechthebbende op een toeslag aan te duiden. De onderhavige redactionele wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2014, de datum waarop artikel 23, eerste lid, onderdeel b, van de Awir in werking is getreden.

Artikel XV

Artikel XV (artikel 222 van de Provinciewet)

Met de wijziging van artikel 222, derde lid, onderdeel d, van de Provinciewet wordt in de tariefstructuur van de provinciale opcenten gelijke tred gehouden met de in het Belastingplan 2015 voor het jaar 2016 opgenomen wijzigingen van artikel 23b van de Wet MRB 1994 met betrekking tot de vrijstelling van motorrijtuigenbelasting (MRB) voor de zogenoemde nulemissie-auto's en het half tarief in de Wet MRB 1994 voor auto's met een CO₂-uitstoot van hoger dan 0 gr/km maar niet

²⁵ Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PbEG 1977, L145).

hoger dan 50 gr/km. De tariefstructuur van de provinciale opcenten volgt immers de tariefstructuur van de MRB. Met deze wijziging blijft dat systeem in stand.

Vanwege de consistentie en de duidelijkheid wordt in artikel 222, derde lid, onderdeel e, van de Provinciewet de verwijzing naar de Wet MRB 1994 volledig opgenomen. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel XVI

Artikel XVI, onderdeel A (artikel 4.8 van de Belastingwet BES)

In artikel 4.8 van de Belastingwet BES is een investeringsfaciliteit in de vastgoedbelasting opgenomen. Op grond van deze faciliteit wordt de waardestijging die voortvloeit uit bouw, verbouw, verbetering, uitbreiding of renovatie van onroerende zaken voor een periode van tien jaar vrijgesteld van vastgoedbelasting. Artikel 4.8, tweede lid, van de Belastingwet BES bevat een delegatiebepaling op grond waarvan bij ministeriële regeling nadere voorwaarden kunnen worden gesteld met betrekking tot de vaststelling van de hiervoor bedoelde waardestijgingen. De tekst van deze delegatiegrondslag wordt iets algemener geformuleerd ter voorkoming van discussie over de vraag of de in dit kader met ingang van 1 januari 2015 in artikel 4.1 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES opgenomen bepalingen volledig worden gedekt door deze delegatiegrondslag. Gelet op het oogmerk van deze verduidelijking wordt voorgesteld deze wijziging te laten terugwerken tot en met 1 januari 2015.

Artikel XVI, onderdelen B en C (artikelen 6.7h en 6.7i van de Belastingwet BES)

Per 1 januari 2015 is voor de heffing van de Algemene bestedingsbelasting de plaats van dienst voor telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten gewijzigd. Met de onderhavige wijziging wordt een redactionele correctie aangebracht ter verduidelijking van het beoogde doel van de gewijzigde regelgeving ter zake.

Artikel XVII

Artikel XVII (artikel 1.2 van de Wet maatregelen woningmarkt 2014 II)

De voor de toepassing van de verhuurderheffing in artikel 1.2, eerste lid, onderdeel f, van de Wet maatregelen woningmarkt 2014 II opgenomen omschrijving van het begrip investeringskosten wordt aangepast om buiten twijfel te stellen dat de investeringskosten daadwerkelijk op de belastingplichtige moeten drukken en niet feitelijk gedragen mogen worden door een andere partij, bijvoorbeeld door middel van een subsidie. Ook met de term "betaald(e)" in de huidige wettekst wordt overigens al bedoeld dat de kosten moeten drukken op de belastingplichtige.²⁶ Om ieder misverstand hierover uit te sluiten wordt dit met deze wijziging expliciet tot uitdrukking gebracht.

²⁶ Kamerstukken II 2013/14, 33 756, nr. 3, blz. 8.

Artikel XVIII

Artikel XVIII, onderdelen A en B (artikelen II en IV van de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen)

Ingevolge de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen wordt met ingang van 1 januari 2016 een artikel 10.2a in de Wet IB 2001 ingevoegd. Bij de Wet maatregelen woningmarkt II is echter met ingang van 1 januari 2015 reeds een artikel 10.2a in de Wet IB 2001 ingevoegd. Onderhavige wijziging bewerkstelligt om die reden dat de ingevolge de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen in te voegen bepaling wordt genummerd als artikel 10.2b. De verwijzing in het ingevolge de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen aan artikel 18ga van de Wet LB 1964 toe te voegen tweede lid wordt dienovereenkomstig aangepast.

Artikel XIX

Artikel XIX (artikel XXXIVA van het Belastingplan 2015)

Met artikel XVIII, onderdelen B en D, van het BP 2015 is de dividendbelasting met ingang van 1 januari 2015 onder het bereik van de regeling belastingrente gebracht. Vanaf die datum kan ter zake van de dividendbelasting ook belastingrente worden gerekend of vergoed over een (gedeelte van een) renteperiode gelegen vóór die datum. Bij het BP 2015 is echter per abuis niet bepaald dat, voor zover een renteperiode is gelegen vóór 1 januari 2013, zijnde de datum van inwerkingtreding van de regeling belastingrente, de regeling inzake het rentepercentage van de heffingsrente, zoals die regeling luidde op 31 december 2012, van toepassing is. Dit geschiedt alsnog door invoeging van een artikel in het BP 2015 met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2015, zijnde de datum van inwerkingtreding van artikel XVIII, onderdelen B en D, van die wet.

Artikel XX

Artikel XX (inwerkingtreding)

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2016. Voor verschillende artikelen en onderdelen is ingevolge het onderhavige artikel in terugwerkende kracht dan wel een afwijkende datum van inwerkingtreding voorzien. Waar nodig is dit toegelicht bij het onderdeel waar de betreffende wijziging wordt toegelicht.

De Staatssecretaris van Financiën,